

naša skupnost

LETNIK VIII

MAJ 1982

ŠTEVILKA 5

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE GROSUPLJE

MESEC MLADOSTI

ŠTAFETA MLADOSTI V NAŠI OBČINI

Mesec mladosti, snovanja, dela, veselja, radosti, praznikov, nekako mitologiziran je ta mesec. V ta pomladanski mesec skušamo stisniti čas, pretekle dogodke, obuditi našo zgodovino in jo primerjati s sedanostjo, da bi preko tega črpali moč in znanje za nadaljnje ustvarjanje.

odraz našega dela in pripravljenosti zanj. Veliko je mladih, ki aktivno sodelujejo pri oblikovanju naše družbe, veliko pa tudi takih, ki so le sopotniki vsega dogajanja in cinično kritizirajo prizadevanja drugih. Mladinska organizacija prerašča v najširšo fronto mlade generacije in daje možnosti in prostor vsem, čeprav se tudi sama mladinska organizacija

včasih le preveč zapira v svoj krog in poskuša institucionalizirati svojo dejavnost.

Ne živimo v družbi brez problemov in naprotij, ki izvirajo iz starih preživelih odnosov. Pravi čas naše socialistične družbe je prav v tem; da znamo premagovati nasprotja in graditi nove odnose.

MARJETA ZUPANČIČ

Približal se je mesec mladosti in spet je krenila na svojo dolgo pot po Jugoslaviji štafeta mladosti. 27. aprila, prav na praznik osvobodilne fronte se je ustavila v naši občini. Iz Šmarja, kjer smo jo prvič podali v roke mladincem naše občine, smo jo pripeljali v Grosuplje,

kjer so jo pričakali mladi kole sarji, ki so jo oddali mladim iz krajevne skupnosti Grosuplje. Potem smo jo izročili še mnogim mladim iz naše občine. V sleherni OO ZSMS so jo pričakali pionirji z zastavicami v rokah, mladinci s ponosom v očeh in starejši občani s ponosom na obrazih. Nekje so pripravili tudi govore, pozdravna pisma štafeti, peli so mladinci in mladinke v zborih... Najzanimivejši pa je bil verjetno

prizor, ko je štafeta potovala v kanuju po naši reki Krki.

Tako smo v eni uri pripeljali štafeto na mejo občine Litije in jo oddali mladim iz Litije. Mi pa smo se potem vračali nazaj proti šolskemu centru Ivančna gorica - Stična, kjer se je odvijal kviz Tito - Revolucija - Mir po osrednji proslavi ob sprejemu štafete, program pa so pripravili mladi iz Šolskega centra in stiške godbe.

SONJA NOVAK

To je simbol večne revolucionarne mladosti naše družbe, saj je to mesec rojstva tovariša Tita. Delavski praznik začne maj, konča pa ga praznik mladine. Tito - mladina - delo - moto našega vsakdana, ki je še vedno borba in revolucija, čeprav ne takšna kot tista izpred štirideset let.

Nadaljevati in izgraditi moramo vse tisto, kar so si naši narodi in narodnosti pridobili v jugoslovanski skupnosti. Pripravljenosti nam ne manjka, velikokrat primanjkuje znanja, izkušenj, pa tudi same mladinske roke so prekratke, ko je treba spreminjati stare odnose in navade. Potrebujemo pomoč in podporo celotne družbe. Obenem se mora mladina sama zavedati, da dela za svoj jutri. Kar bomo posejali, to bomo poželi - pa naj bo to kjerkoli: v šoli, na delovnem mestu ali na polju.

Akcije, kot so sprejem pionirjev v ZSMS, mladinsko prostovoljno delo, sprejem Štafete mladosti in druge prireditve, so

NOVE MOŽNOSTI MLADIM

Mladost je norost, tam skače čez vodo, kjer je most. Ta pregovor zadržno drži. Mnogi, ki imajo nekoliko več let, kakor današnja mladina, pa na to včasih pozabijo. Nasploh človek, ko postane „zrelejši“, marsikaj pozabi: pozabi, da je bil tudi on mlad, pozabi, da se generacije med seboj razlikujejo po obnašanju, ker so pač odrasčale pod drugačnimi objektivnimi pogoji, pozablja, da se je tudi on boril za svoje ideale in pri tem trdno sklepal: „Ko bom starejši, se bom drugače obnašal do mladih, kot se starejši obnašajo danes do mene.“

Maj, mesec mladosti so povojni rodovi doživljali drugače, kakor ga doživljajo današnje mladinke in mladinci. Včasih (kako radi starejši uporabljajo to besedo) je bil to mesec velikih in številnih proslav, akcij; le kdo se je takrat spomnil kritike. Današnja mladina pa vse bolj v tem mesecu poleg tradicionalnih manifestacij, pripravlja tudi kritične preglede ne le svojega dela in razvoja, temveč celotne družbe.

Seveda ta kritika premnogokrat ni povsem objektivna in upravičena. Toda, to je vihravost, mladostni polet, želja, da bi svet spremenili v enem dnevu, ga naredili idealnega. Z vso svojo bitjo si želijo imeti: kraj, ki ga ni. Zato nekoliko zgrešenih in pavšalnih mladinskih kritik ne smemo zameriti dekletom in fantom, ki so zrastle taki, da bi gore premikali.

Mladi imajo svojo zagnanost, starejši izkušnje. Zakaj bi svet delili na stare in mlade, zakaj bi ustvarjali generacijske prepade, prek katerih ni mostov? Zdržiti moramo svoje sile in brez kalupov, brez prevlade ene ali druge generacije poprijeti v nenehno boju za lepši socialistični samoupravni jutri. Škoda je po nepotrebnem razmetavati energijo v medsebojnem pričkanju in zamerah. Drugje bi jo lahko koristneje izrabili. Sicer pa: ne sme nas zavesti misel, da se le pričkam. Številnejši od sporov, so primeri dobrega sodelovanja starejših in mlajših generacij.

V današnji številki smo mladini namenili obširnejši prostor, kakor običajno. To ni klasična priloga, saj mladi ne želijo kalupov, ampak radi iščejo nove poti. Predstavljajo se s svojim delom, učenjem in razmišljanji. To je mozaik sestavljen iz drobcev vsakdanjega življenja mladih. Naj bo tako, čeprav bodo nekateri zavihali nos. Dajmo naši mladini na kateri leži prihodnost še nove možnosti za razvoj, za učenje, za iskanje svoje podobe. Le tako bodo lahko resnično postali dobri samoupravljajci, ki bodo branili in razvijali vse pridobitve naše revolucije, ki so jih priborile starejše generacije.

Vsem, ki se počutijo mlade, pa iskrene čestitke ob njihovem prazniku, ki naj ga preživijo kar najbolj ustvarjalno.

UREDNIKOVO PERO

11. KONGRES ZSMS OKTOBER 1982 NOVO MESTO

PROGRAMSKIE USMERITVE 11. KONGRESA ZSMS OSNUTEK

Na IX. kongresu ZSMS je bila sprejeta usmeritev, da mora mladinska organizacija postati enotno, celovito, učinkovito gibanje mladih ljudi, ki bo sposobno ob ustreznih in učinkovitejših oblikah organiziranja in metodah delovanja uveljavljati novo vsebino dela. Na tej osnovi mora predstavljati enotno socialistično fronto mlade generacije, ki vključuje mlade ljudi, njihove organizacije in druge oblike delovanja že v okviru osnovne organizacije ZSMS in vse do republiške organizacije ZSMS in njenih organov.

mobilizacije, neposredne prisotnosti in takojšnje odzivnosti.

Priča smo samoniklemu, dostikrat tudi spontanemu povezovanju izven oziroma celo v nasprotju s klasično prisotno interesno organiziranostjo. Mladina skozi to v ospredje postavljamo celo vrsto družbenih vprašanj, ki dostikrat ne najdejo pravega odziva v delu ZSMS. To so vprašanja ekološke ogroženosti, vprašanje ogroženosti miru in sožitja med narodi, vprašanje podrejenosti in neenakopravnosti žensk, vprašanje seksualne osvobojenosti, vprašanje stika mlade generacije z določenimi oblikami množične kulture, posebej glasbe, vprašanja brezposelnosti in ne nadejane tudi težnje po večji kritičnosti do družbenih in političnih procesov v socialistični samoupravni družbi. Ob vsem tem se kot vprašanje izrednega pomena postavlja tudi problematika načinov vključevanja mladih vernikov v organizirano družbeno-politično delovanje mlade generacije.

(nadaljevanje na 6. strani)

V Zvezi socialistične mladine Slovenije izhajamo in delujemo, da so zgodovinski interesi delavkega razreda tudi družbeni interesi za enakovreden položaj mlade generacije. Zastopamo mlade generacije in politični položaj mladih, se kaže na mnogih področjih: razvoja zdravstvenega dela in v političnem sistemu. Zastopamo mlade generacije in politični položaj mladih, se kaže na mnogih področjih: razvoja zdravstvenega dela in v političnem sistemu. Zastopamo mlade generacije in politični položaj mladih, se kaže na mnogih področjih: razvoja zdravstvenega dela in v političnem sistemu.

● GLAVNI DIREKTOR IMOS SGP GROSUPLJE ALOJZ ZUPANČIČ PREVZEMA NOVE DELOVNE DOLŽNOSTI

»Še naprej si želim dobrega sodelovanja«

Ko je med delavci v SGP Grosuplje kar nekako skrivnostno „završalo“ o tem, da glavni direktor DO Alojz Zupančič odhaja na nove delovne naloge generalnega direktorja SOZD IMOS, marsikdo izmed nas ni mogel verjeti.

Naj bi pogovor ne izzvenel kot nekakšno slovo, sem hotela, preden sva le našla tisto urico časa. Kajti, razpet med Ljubljano in Grosupljem, ima venomer celo vrsto obveznosti. Pa vendar – vztrajati velja, pravijo in morda mi je prav zato le uspelo zabeležiti tale pogovor.

Mimo njegovih 24 let dela v delovni organizaciji kar nisem mogla, pa sem ga povprašala, naj mi pove, kakšni so njegovi občutki, ko, po toliko letih pripadnosti delovni organizaciji, odhaja na nove delovne dolžnosti.

„O občutkih ne morem govoriti samo ta trenutek, saj me te misli spremljajo že vse od tedaj, ko sem se odločil za ta korak. Bolj kot na vse ostalo, kar je povezano z mojim odhodom, me ves čas spremlja misel na trenutke slovesa... kajti po 24 letih dela v eni delovni organizaciji že postane nekako kot član družine. To pa pomeni mnogo več kot v DO opravljati samo delo! Še toliko bolj pa, če si zadovoljen s sodelavci in imaš občutek, da so tudi oni s teboj zadovoljni. Te občutke in razmišljanja pa mi pomaga premagovati misel, da bomo ostali v zadosti tesni povezavi in sodelovanju, v kolikor bo seveda to potrebno in zaželeno. Ostali pa mi bodo spomini na prijetno 24-letno delo v SGP Grosuplje, na dobre sodelavce, na razmeroma urejen kolektiv, kjer vsakdo ve, kaj hočemo doseči in to je bilo prisotno v vsej zgodovini delovne organizacije.“

Prav gotovo ste si pred štirimi leti – na začetku vašega mandata – zastavili celo vrsto nalog. Katere, po vašem mnenju najpomembnejše, so bile v tem času tudi uspešno opravljene?

„Kljub mojemu trdnemu prepričanju, da delovno organizacijo in delovne procese v njej dobro poznam, sem si v začetni delovni zagnanosti postavil le nekaj preveč nalog in potem ugotovil, da je za marsikatero rešitev in izpolnitev nalog le potreben daljši čas. Vendarle pa smo dosegli nekaj pomembnih ciljev: bistveno smo izboljšali tehnično opremljenost dela in najracionalneje uporabljali sredstva za razširjeno reprodukcijo, ki niso bila majhna. To pa se nam danes pozitivno obrestuje, kajti teh naprav danes na tržišču primanjkuje, poslovna politika pa nam ne dopušča, da bi na tem področju stagnirali. Velik korak naprej smo naredili tudi z ustanovitvijo nove temeljne organizacije Gradbeni polizdelki – proizvodnja, s priložnostjo takratne DO Igrad, z ustanovitvijo nove delovne skupnosti za nastanitev in prehrano delavcev, kjer imamo sedaj urejene odnose tako z vidika standarda delavcev kot tudi ekonomskih odnosov. Tudi o investicijah, za katere smo se v zadnjem obdobju odločili, menim, da so pametne naložbe, vendar le, če jih bomo znali pravilno izrabiti. Velikega pomena se mi zdi tudi naša odprtost navzven, predvsem na področju sovlaganj, od česar si obojema dobro tehnološko povezanost in izrabo investicijskega denarja, pa tudi večjo konkurenčno zmoglost za nastop tako na domačem kot tudi na tujem trgu.“

Alojz Zupančič dobro pozna delovno organizacijo, pozna tudi delavce, kajti opravljal je že vrsto nalog – od dela vodje

gradbišča, sektorja, nalog direktorja komercialnega sektorja, do vodenja delovne organizacije. Zato sem ga prosila, naj mi pove, kaj bi morali narediti, da bi bili delavci neposredno bolj zainteresirani za večjo produktivnost in s tem za znižanje stroškov gradnje.

„Nikakor ne moremo zapirati oči pred resnico, da je neposredni interes vsakega delavca, kako si bo zagotovil boljši osebni standard in vsak pristop, ki poziva le k zavesti delavca, na žalost tu odpove. Prepričan sem, da na tem področju še nismo in tudi ne bomo tako kmalu dosegli želenih učinkov, kajti to je dolgotrajen proces. Preveč govorimo o resolucijah in raznih sporazumih, premalo pa o konkretnih nalogah, ki iz takšnih opredelitev izhajajo. Na vseh nivojih imajo veliko vlogo organizatorji dela, ker morajo s svojimi metodami dela uvajati tudi postopke za primerno nagrajevanje, s tem pa lahko prispevajo k spremembi zavesti slehernega delavca, ne le onega iz neposredne proizvodnje. Samo takšen pristop in dobra organizacija dela lahko vodita tudi k zniževanju stroškov, šele tedaj pa lahko govorimo tudi o boljšem dohodku kot je poprečen v gradbeni panogi in šele tedaj lahko ta dohodek tudi delimo,“ meni sogovornik.

Pogovarjava se o načrtih, s katerimi odhaja na SOZD. Pravi, da si želi le tega, da bi lahko ob primernem poslovnem sodelovanju uvajali tiste skupne interese, ki vodijo k racionalnejšemu delu in boljšemu izkoriščenju obstoječih kapacitet. Za to pa je poleg dobre volje in delovnih načrtov potrebna tudi primerna gospodarska situacija. „Še naprej si želim dobrega sodelovanja, saj bo za uspešno delo SOZD-A IMOS izredno pomembno, kakšno poslovno politiko bo v bodoče vodilo SGP Grosuplje, ki je tako po obsegu kot metodah dela ena glavnih članic IMOS-a,“ je poudaril.

Prav gotovo bodo nove delovne naloge za vas nekakšna prelomnica v življenju. Kaj pa je tisto, kar vas bo spominjalo na SGP Grosuplje?

„Poleg sodelavcev bom nekaj časa prav gotovo pogrešal hitri tempo življenja in dela, ki je značilno za gradbeništvo. V delovni organizaciji je realizacija bistveno hitrejša kot je v SOZD, zato se bojim, da me bo včasih prav nestrpnost pri realizaciji preveč vznemirila. Še posebno pa bom pogrešal tisto družabno življenje, ki se je v zadnjem času v DO tako razplamtelo. Kajti, navdušen sem, da je tudi v gradbeni delovni organizaciji prisotno kulturno udejstvovanje!“

Pogovarjala sva se še o gradbeništvu, o časih, ko zaskrbljeni zremo v prihodnost. Toda kljub vsemu pravi, da je optimist in nekoliko tega priporoča tudi sodelavcem.

„Ostajam v gradbeništvu, zato bomo skupaj reševali probleme in se skupaj prebijali skozi krizna obdobja,“ je dejal vzpodbudno.

ALENKA ADAMIČ

● POGOVOR Z DELEGATOM IX. KONGRESA RKS: MIRKO ZIMC

»Izpolnjevati smernice kongresa«

O IX. kongresu ZKS smo lahko sproti spremljali informacije v dnevnem tisku, poslušali radijska poročila in gledali televizijske prenose. Malokdo izmed članov kolektiva pa je vedel, da je med delegati tudi delavec naše delovne organizacije.

26-letni gradbeni tehnik Mirko Zimic se je udeležil IX. kongresa kot delegat občinske konference ZKS Grosuplje. Le nekaj dni po kongresu sem ga zmotila pri delu; je namreč vodja enega največjih gradbišč S II, stanovanjsko-poslovnega objekta „ROG“.

Kako so potekale vaše priprave na kongres?

„Da sem predlagan kot eden izmed kandidatov, sem vedel, o dokočni odločitvi pa so me obvestili v januarju. Čisto iskreno moram povedati, da me je ta vest navdala z nekakšnim čudnim občutkom. Dobro sem namreč vedel, da je velika odgovornost, če ti to zaupajo, zato me je bilo kar malo strah, ker česa takšnega res nisem bil vajen. Gradiva smo že dalj časa sproti dobivali, tako, da je bilo za pripravo zadosti časa. Vendar pa gradivo, ki sem ga dobival, ni bilo namenjeno zgolj meni. O marsičem se je bilo treba posvetovati v naši OO ZK, večkrat sem prosil za pomoč tudi Ranka Krašiča, ki je koordinator dela OO ZK v DO in Bogdana Korosca.“

Škratka, v teh pripravah je ostalo mnogo mojih popoldnevov in večerov!

Pravil sem tudi referat v družbeno-ekonomskih odnosih v gradbeništvu. Toda na samem kongresu je bilo v komisiji o samoupravnih družbeno-ekonomskih odnosih mnogo razprav in mnenj tudi s področja gradbeništva, zato nismo prišli vsi na vrsto. Glavna tema pa je bila že tolikokrat poudarjeno delo v tujini!“

Kaj je bilo po vašem mnenju na kongresu najvažnejše?

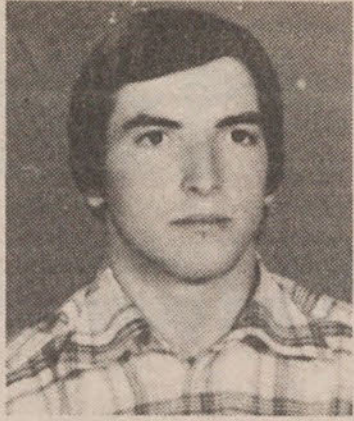
„Najvažnejše so bile prav gotovo smernice za naprej. Poudarek je bil predvsem: izvoz na vseh področjih! Veliko smo govorili o kmetijstvu, o varstvu

● VOLILNA IN PROGRAMSKA KONFERENCA REZERVNIH VOJAŠKIH STAREŠIN

VELIK PRISPEVEK PRI PODRUŽBLJANJU

Novoizvoljeni delegati občinske konference ZRVS so 29. aprila 1982 na volilni in programski konferenci ocenili dosedanje delo, sprejeli nova Pravila, program dela za letošnje leto in izvolili novo vodstvo.

Ko so ocenjevali dosedanje delo, so ugotovili, da so bili uspešni na vseh področjih svojega delovanja. Zlasti velik je bil njihov prispevek pri podružbljanju splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite

zemlje. Pametne in kritične so bile ugotovitve, da gradimo stanovanjska naselja, avtoceste, železnice in tovarne največkrat na najboljši zemlji, nič pa ne pomislimo, od česa bomo živeli. Nerazvitim področjem bomo morali v bodoče posvetiti več pozornosti. Tudi v gradbeništvu moramo stremeti za tem, da bi se čimbolj in seveda čim uspešnejše vključevali v izvozno dejavnost. Nikakor pa ob tem ne gre prezreti združevanj in skupnega nastopa tako doma kot na zunanem trgu.

Na vsak način si bomo morali prizadevati, da zadane naloge speljemo, uresničimo v praksi. Kajti neuresničevanje smernic se nam prav lahko kmalu krepko maščuje. Kot delegata na kongresu in člana ZK vem, da me čaka precej trdega dela. Ves čas, do naslednjega kongresa, bo treba upoštevati te smernice in zato tvorno sodelovati v razpravah o planskih nalogah, predvsem pa delavce usmerjati tako, da bodo razumeli pravilnost odločitev.“

Malce je pomolčal, potem pa še pristavil: „Na vsak način je na prvem mestu treba upoštevati delo! Vestno in čimbolje opravljeno delo slehernega delavca na njegovem področju. Prepričan sem, da še vedno vsi skupaj premalo delamo. Na žalost se še premalo zavedamo resnosti našega gospodarskega stanja. Tudi komunisti smo mnogokrat poreveč ležerni, ne obnašamo se tako kot bi se morali,“ je poudaril s precejšnjo mero samokritičnosti in brž nadaljeval:

„Resnici je pač treba pogledati v oči, ne pa čakati, češ kar bo, pa bo! Prav komunisti bi morali vplivati na ostale delavce. Toda, samo besede so premalo, potrebni so vzgledi in dejanja! Mi pa smo vse prevečkrat takšni, da se drug drugega nekako bojimo. Vemo namreč, da samo dober delavec lahko uspe!“

Mirko Zimic kljub svoji mladosti z veliko mero resnosti zre v bodočnost. Pravi, da ni ravno optimist, ker ve, da je stabilizacija dolgoročen proces in da se „kar čez noč“ ne bo dalo rešiti vseh problemov.

ALENKA ADAMIČ

● OBRAZLOŽITEV K SAMOUPRAVNEMU SPORAZUMU O MEDSEBOJNIH OBVEZNOSTIH TER NAČINU ZDRUŽEVANJA IN UPORABI SREDSTEV ZA IZVEDBO „MDA SUHA KRAJINA 82“

Kje odmeva brigadirski hura?

Na podlagi družbenega dogovora o mladinskih delovnih akcijah 1981-82 je bil sprejet samoupravni sporazum o medsebojnih obveznostih ter načinu združevanja dela in sredstev, koriščenju sredstev za pripravo in izvedbo mladinskih delovnih akcij v SR Sloveniji v letu 1982. Izvršni svet skupščine občine Grosuplje je ta samoupravni sporazum obravnaval in sprejel 25. 1982. Na podlagi tega samoupravnega sporazuma je dogovorjeno, da bo Sloveniji 5 zveznih akcij in sicer: MDA Posočje, MDA Kozjansko, MDA Suha krajina, MDA Slovenske gorice, MDA Istra ter republiške: MDA Brkini, MDA Kras, MDA Goričko, MDA Bela krajina in MDA Kobansko. Tako pride v „Suho krajino 82“ 650 brigadirjev oziroma 16 brigad, v katerih bo 40 brigadirjev, ki bodo delali v treh izmenah, in sicer: prva izmena od 6. do 4. 7., druga izmena od 5. 7. do 31. 7. in tretja izmena od 1. 8. do 29. 8. 1982. Po gornjem sporazumu dobijo občine: Grosuplje, Trebnje, Kočevje in Novo mesto 4.931.904,00 din.

Po sporazumu, ki ga vsako leto sprejmejo vse štiri občine in drugi podpisniki, z navedenimi sredstvi gospodari občina Novo mesto. Izhajajo iz dejanskega porasta v letu 1982 in dejanskih potreb po materialnih izdatkih za funkcioniranje akcije v letu 1982-bi potrebovali 4.931.904 din.

Ker pa je novo naselje v Žužemberku, katerega so finansirale vse štiri občine v vrednosti 10.320.000 din (občina Grosuplje 2.380.000 din), se nedograjeno je potrebno urediti predvsem sanitarije in umivalnico, dokončati zunanjo ureditev in še nekatera pomembna dela, kot so strelovod, plinski postaja itd., bo potreben poseben dogovor o možnosti zagotovitve dodatnih sredstev.

Program dela na deloviščih v vseh štirih občinah je obširno prikazan in opredeljen v brošuri, nekoliko pa je spremenjen program za našo občino zato ker so priprave v krajevnih skupnostih in samoupravnih interesih skupnostih potekale prepočasno in nekoordinirano. Težave so bile tudi pri pripravi predračunov. Razporeditev brigad še ni dokončana, vendar pa je dogovorjeno, da bodo v občini Grosuplje 4 brigade, v občini Kočevje 4 brigade, v občini Novo mesto 5 brigad in v občini Trebnje 4 brigade. Poleg navedenih pa bo v vseh štirih občinah delovala tudi brigada Rdečega križa. Naši občini bodo organizirani 3 vrtci (Krka, Zagradec, Ambrus) z dvema oddelkoma. Brigadirji naj bi v letu 1982 v naši občini izvajali naslednja dela:

1. dograditev ceste Muljava-Mevce-Vrhe, dolžina približno 2,7 km;
2. a) popravilo – dograditev ceste Gabrovka-Kitni vrh približno 1,0 km; b) vodovod Male Rebrce dolžina 700 m;
3. a) urejanje ceste Ambrus – Zagradec, dolžina 1,0 km; b) ureditev ceste Ambrus – Korinj, dolžina 4 km; c) agromelioracija zemljišč 40 – 50 ha v Ambrusu.

Družbeni dogovor o pospeševanju razvoja Suhe krajine nas zavezuje, da skupaj z mladimi uresničujemo program razvoja Suhe krajine, saj so pravi mladi s svojim delom, voljo in optimizmom dokazali in dosegli uspehe na deloviščih in drugih področjih in so vsako leto toplo sprejeti ob prihodu na delovišče, saj se krajani zavedajo, da delajo za boljši jutri Suhe krajine.

Oddelek za urbanizem in gradbene zadeve

PRIZNANJA

Na slavnostni seji vseh družbenopolitičnih organizacij naše občine, ki je bila 23. aprila 1982, so bila podeljena tudi priznanja, ki so jih prejeli posamezniki za svoje dolgoletno delo in aktivnost.

Za dolgoletno delo je občinska konferenca ZKS podelila priznanja:

ROZALIJA ERZETIČ, upokojenka iz Šmarja-Sap, KAROLINA FERJANČIČ, upokojenka iz Grosupljeja.

BRANKO JAVORSEK, iz Avtoprevoza Ivančna gorica,

ANTON LAMPREHT, upokojenec iz Grosupljeja, VALENTIN PAJK, upokojenec iz Višnje gore, JOŽE PEČAVER, upokojenec iz Grosupljeja, SONJA PEČAVER, upokojenka iz Grosupljeja, PETER PUNGARTNIK, upokojenec iz Grosupljeja, MARIJA ZABUKOVEC, upokojenka iz Vidma-Dobrepolje.

Srebrna priznanja Osvobodilne fronte so prejeli:

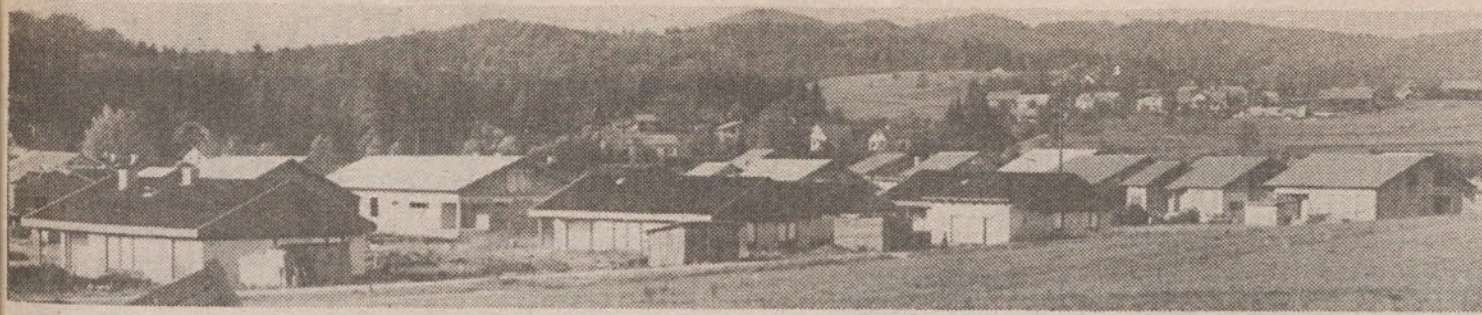
JOŽE DREMELJ, iz V elikega Mlačevega STANE KLEMENČIČ iz Radohove vasi, FRANC MARKELJ iz Ivančne gorice, PEPCA RUPNIK iz Grosupljeja, KAREL PUŠ iz Ambrusa, MILAN dr. ŠVAL iz Ivančne gorice.

Srebrne znake občinskega sveta Zveze sindikatov so prejeli:

JANEZ GAČNIK, Iskra, Dobrepolje, KAREL HOČEVER, Motvoz in platno, Grosuplje, ANGELCA KOKELJ, Univerzal, Ivančna gorica, FANI ŠISKA, Občinska konferenca SZDL Grosuplje, MILENA VRENCUR, Osnovna šola Stična, JOŽEFA ZUPANC, Iskra Višnja gora.

Občinski odbor ZZB NOV pa je podelil priznanja:

METOD JURČIČ iz Ljubljane, HINKO KAVČIČ iz Ljubljane, SLAVKO MEDVED iz Ivančne gorice, JANEZ LESJAK iz Grosupljeja, MILENA VRENCUR iz Ivančne gorice, MILICA ZAJC – ZUPANC iz Ljubljane. Vsem prejemnikom iskreno čestitamo!

Novo naselje v Jerovi vasi.

Gradnje v Grosupljem tako ali drugače?

Na pobudo Krajevne skupnosti Grosuplje je Urbanistični zavod Projektivni atelje Ljubljana, pripravil predlog spremembazidelnih načrtov Jerova vasi in Ob Grosupeljskici, ki sta bila v mesecu aprilu javno

razgrnjena. Krajevna skupnost je tokrat organizirala široko razpravo, v kateri je sodelovalo precej občanov in organizacij.

Na območju Zazidalnega načrta so v spremembah prvotno predvidene zelene površine, obdelane v rekreacijski center z dvorano, zaradi potrebe po gradnji Doma za varstvo odraslih občanov je spremenjena namembnost zazidave terasnih blokov, predvidena pa je tudi zgostitev individualne gradnje ter določene nove lokacije vrtcev.

Občani so spremembe sprejeli različno, nekateri z odobravanjem, drugi pa so predlagali in zahtevali boljše rešitve.

Tako se na primer Ahlin Franc in Stanislava kooperanta Kmetijske zadruge, kot tudi ostali kmetje na tem območju ne strinjata s predvideno gradnjo.

„Ker delava že od rane mladosti na kmetiji in je le-ta edini vir skromnega dohodka ne moreva dopustiti, da se bo pozidala najlepša zemlja pred domačim pragom. Na starost se mora strinjati z nesmiselnim načrtom zazidave, ker je to obdelovalni kompleks v celoti in ker sva za obdelavo kupila vse potrebne stroje. Za njih morava plačevati dolgove ter vse ostale kmetijske dajatve, ki niso majhne“.

Podobno menita tudi Strajnar Franc in Fani: „Predlog zazidalnega načrta Jerova vasi predvideva gradnjo blokov, garaž in doma upokojevcem ter obvozne ceste na najbolj rodovitnih njivah. S tem bi bile zvedno izgubljene orne površine najboljše kvalitete. To je gotovo

v nasprotju s sedanjimi prizadevanji po večji pridelavi hrane.

Istočasno isti zazidalni načrt zanemarja izkoriščanje zemljišča slabe kakovosti zahodno od potoka Grosupeljsčica od Brinja do Perovega. Predvidenih športnih objektov ne bodo zgradili, saj jih ne zmorejo niti velika mesta. Tudi občani Grosuplje ne bodo tako bogati, da bi si privoščili tako razkošje“.

Tudi Skupščina Kmetijske zemljiške skupnosti je obravnavala spremembe Zazidalnega načrta in predlaga, da se zemljišča, ki niso pozidana in razparcelirana ohranijo za kmetijsko proizvodnjo, potek obvozne ceste pa naj se ponovno preuči.

Tovariš Jakob Mueller poleg pomislekov za pozidavo kmetijskih zemljišč v Jerovi vasi meni, da je tudi načrtovano rušenje šestih stanovanjskih hiš Ob Grosupeljskici kljub postavitvi blokov zelo negospodarno: „To so v večini nove ali novejše hiše, razen tega stojijo tri od teh hiš na samem robu zazidalnega kompleksa. Ne vem, kako si morejo načrtovalci zamišljati rušenje dobrih hiš, ko vemo, kako so stanovanja draga. Enotnosti in urbanistične skladnosti te obrobne hiše nikakor ne bodo motile, sicer pa vemo, kako „čudovito“ so urbanistično zasnovane Mrzle njive in tudi na kmetijskih površinah se načrtuje nekakšna vrstna gradnja. Blokovna gradnja na predelu med Adamičevo in Lju-

bljansko cesto naj se torej prilagodi že obstoječim razmeram zlasti glede na kakovost in obrobno lego teh hiš.“

V Splošnem gradbenem podjetju Grosuplje, kot potencialnemu izvajalcu stanovanjske gradnje so seveda spremembe obravnavali z drugega zornega kota. Menijo, da je v sorazmerno velikem kompleksu smotno locirati tudi stanovanjske bloke, vendar se sprašujejo, če je bila zanje res izbrana najprimernejša lokacija, na najvišjem in najstrmejšem delu: „Z ozirom na sorazmerno strm teren, bi bilo zaželeno boljše prilagajanje objektov konfiguraciji terena, ker sicer tipizacija enot ne bo mogoča. Višinska razlika med posameznimi enotami pa bo povzročala neenakomerno temeljenje in seveda podražitve.“

Orientacija objektov je severovzhod - jugozahod. Pri taki orientaciji so stanovanja neenakomerno osončena. Predlagamo orientacijo sever - jug ali vzhod - zahod (dvojna orientacija).

Tudi sicer je pristop k zazidavi neenoten, saj vključuje objekte z eno, dvemi, tremi, štirimi in petimi enotami. Smatramo, da bi bilo iz estetskega in ekonomskega stališča formirati enakomernejše grupacije.“

Spremenjeni predlog zazidalnega načrta je z izrabo zemljišč racionalnejši, saj bo na precej manjšem območju dosežena ista gostota prebivalcev. Tako se bi pozidalo le še 7 ha kmetij-

skih zemljišč, bodoča obvoznica pa zahteva nadaljnjo izrabo dveh hektarjev le-teh. In s tem bo ohranjenih 6 ha orne zemlje.“

„Dom ostarelih občanov potrebujemo in ga bomo še bolj potrebovali in se zato moramo odločiti za lokacijo, ki je predvidena. Da rekreacijskega centra ob Grosupeljskici ne potrebujemo ni res. Smatram, da ga potrebujemo že sedaj in da bo ta potreba z vse večjim življenjskim tempom še večja, končno smo se za to odločili krajin Grosuplja že s tretjim samopriskom,“ je na javni razpravi menil tovariš Marjan Ahlin in dodal: „Strinjam se z mnenji, da obvozna cesta preseka najboljše komplekse njev tako v privatnem kot družbenem sektorju in bo potrebno o trasi še veliko razmišljati. Smatram, da je z urbanističnega stališča Jerova vasi (obstoječi del) z bloki preveč odrezana in bi jo bilo potrebno bolj vključiti v novo zazidavo. Na koncu mislim, da smo v komunalno opremljenost zemljišč vložili preveč sredstev, da bi lahko črtali zazidavo, ki jo predlaga spremenjeni zazidalni načrt.“

Glede na navedena mnenja in mnoga druga, ki so bila izrečena v javni razpravi lahko sklepamo, da bodo projektanti morali pripombe dobro preučiti in jih upoštevati ali pa najti tehtnejše argumente za njihovo zavrnitev.

J. N.

● OKVIRNI PROGRAM USPOSABLJANJA NOVOIZVOLJENIH DELEGATOV ZA MANDATNO OBDOBJE 1982-1986

VELIK POMEN IZOBRAŽEVANJA

Z volitvami, ki so bile zelo uspešno opravljene v aprilu v naši občini, je veliko število naših občanov - krajanov sprejelo odgovorno nalogo - delegatsko funkcijo.

Eden temeljnih pogojev za nadaljnje uveljavljanje, uresničevanje in razvijanje delegatskega sistema in delegatskih odnosov je prav gotovo tudi načrtno družbenopolitično izobraževanje in usposabljanje vseh članov delegacij.

Koordinacijski odbor za DPI pri občinski konferenci SZDL se v polni meri zaveda, da moramo dati družbenopolitičnemu izobraževanju delegatov v sedanjih zapletenih vprašanih političnega in ekonomskega življenja in razvoja še poseben pomen. Zaveda se, da je trajna moč akcije in praktičnega političnega delovanja tesno povezana z znanjem in sposobnostjo teoretičnega analiziranja izkušenj in uresničevanja družbenih sprememb.

KO za DPI pri OK SZDL je že izdelal program za usposabljanje in izobraževanje članov delegacij in delegatov za tretje mandatno obdobje (1982-1986). Program obsega šest tematskih področij, v katero so vključeni temeljni ustavne ureditve in dokumentov ZKJ. V vsebino je vključena tudi aktualna družbenopolitična problematika tako, da delegati dobijo poleg temeljnih izhodišč tudi napotke za neposredno delo.

Vsebina programa:

- I. Politični sistem socialističnega samoupravljanja
- II. Uresničevanje svobodne menjave dela
- III. Uresničevanje samoupravnega družbenega planiranja
- IV. Subjektivni faktor kot ustvarjalna sila družbe
- V. Nacionalno vprašanje in graditev jugoslovanske federacije
- VI. Informiranje in komuniciranje

Celotni program naj bi obsegal petnajst pedagoških ur. KO je tudi pripravil predlog predavateljskega tima, ki bo sodeloval pri izvajanju programa. 16. aprila je koordinacijski odbor skupaj s predavateljskim timom pregledal program izobraževanja. Celotni predavateljski tim se je udeležil uvodnih seminarjev, ki so potekali v Cankarjevem domu v Ljubljani od 19. do 22. aprila. 12. maja 1982 pa bo organizirala KO skupaj s predavatelji razgovor, kjer se bomo že dogovorili o konkretnih nalogah ob izvajanju načrtanega programa. Pripravljen je predlog izobraževanja: v maju in prvi polovici junija bomo organizirali usposabljanja za vse vodje delegacij. Zavedamo se, da je delo vsake delegacije v veliki meri odvisno od kvalitete dela vodje delegacije. Prav zato bomo za vodje vseh delegacij organizirali usposabljanje najprej, da bodo lahko takoj v začetku mandatnega obdobja resno, akcijsko in odgovorno pristopili k delu. Usposabljanje bo potekalo lokacijsko v dveh večjih središčih - Grosuplje in Ivančna gorica. Usposabljanje želimo organizirati v taki obliki, da bodo delegati imeli možnost aktivnega sodelovanja. Prevladovala bo metoda razgovora, v katerem bodo delegati zastavljali vprašanja, izmenjali izkušnje ter iskali poti za razčiščenje odprtih družbenih vprašanj, dilem in problemov.

Za vse druge delegate pa bomo organizirali usposabljanje v jesensko-zimskem času (september, december 1982).

Izvedbo usposabljanja je prevzela Delavska univerza Grosuplje.

Prepričani smo, da se vsi delegati zavedajo odgovorne naloge, ki jim jih delegatska baza zaupa. Od vseh novo izvoljenih delegatov pričakujemo polno mero odgovornosti, aktivno vključevanje v usposabljanje in učinkovito in akcijsko delo v svojih delegatskih sredinah.

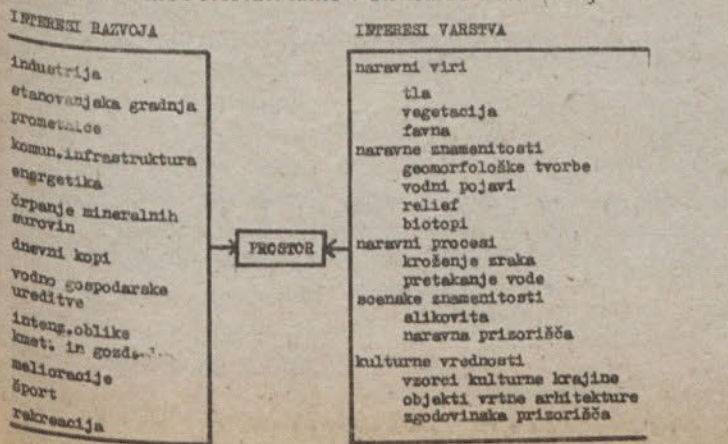
ANGELCA LIKOVIČ

● PROSTORSKI RAZVOJ

Občinska skupščina je na podlagi zakona in sklepa republiške skupščine sprejela Odlok o pripravi in sprejetju Dolgoročnega družbenega plana občine Grosuplje za obdobje 1986 - 1995 z nekaterimi elementi do leta 2000. Nosilec strokovnih osnov plana je Urbanistični inštitut SRS. Predlog plana z vsemi predhodnimi postopki bo Izvršni svet občine predložil v sprejem skupščini koncem leta 1983.

Leta 2000 je postalo skoraj simboličen rok za vse bolj pogosta predvidevanja o naši prihodnosti. Z razvojem planiranja kot znanstvene discipline pa lahko z vse večjo gotovostjo načrtujemo svoj dolgoročni razvoj. Ne da bi se spuščali v dvomljiva, preuranjena in premalo utemeljena napovedovanja, bo osnovni namen priprave dolgoročnega plana zagotoviti usklajenost nekaterih pomembnejših vidikov razvoja. Pri tem pa se kot najpomembnejše kaže razreševanje nekaterih temeljnih protislovij, predvsem preko naslednjih področij:

1. vprašanje razvoja sistema, oz. bolj njegove izpeljave in dinamike
2. vprašanje prostorskega razvoja. Že v naravi prostorskih procesov je, da zaobsegajo vrsto protislovnosti. Mednjimi pa je po svoji razsežnosti najzahtevnejše navzkrižje, ki nastaja ob soočanju dveh temeljnih družbenih interesov: interesov razvoja, to je vprašanje širjenja obstoječih dejavnosti v prostor na eni in hkrati interesa varstva obstoječega v tem istem prostoru na drugi strani. V nekoliko poenostavljeni shemi je to moč prikazati kot naslednje razmerje dveh velikih sklopov (glej grafični prikaz): Poleg usklajevanja posameznih področij interesov razvoja, predstavlja to razmerje osrednje vprašanje prostorskega planiranja.
3. Vprašanje sociodemografskega razvoja, katerega neusklajenost nikakor ni moč reševati samo v okviru občinskih meja.

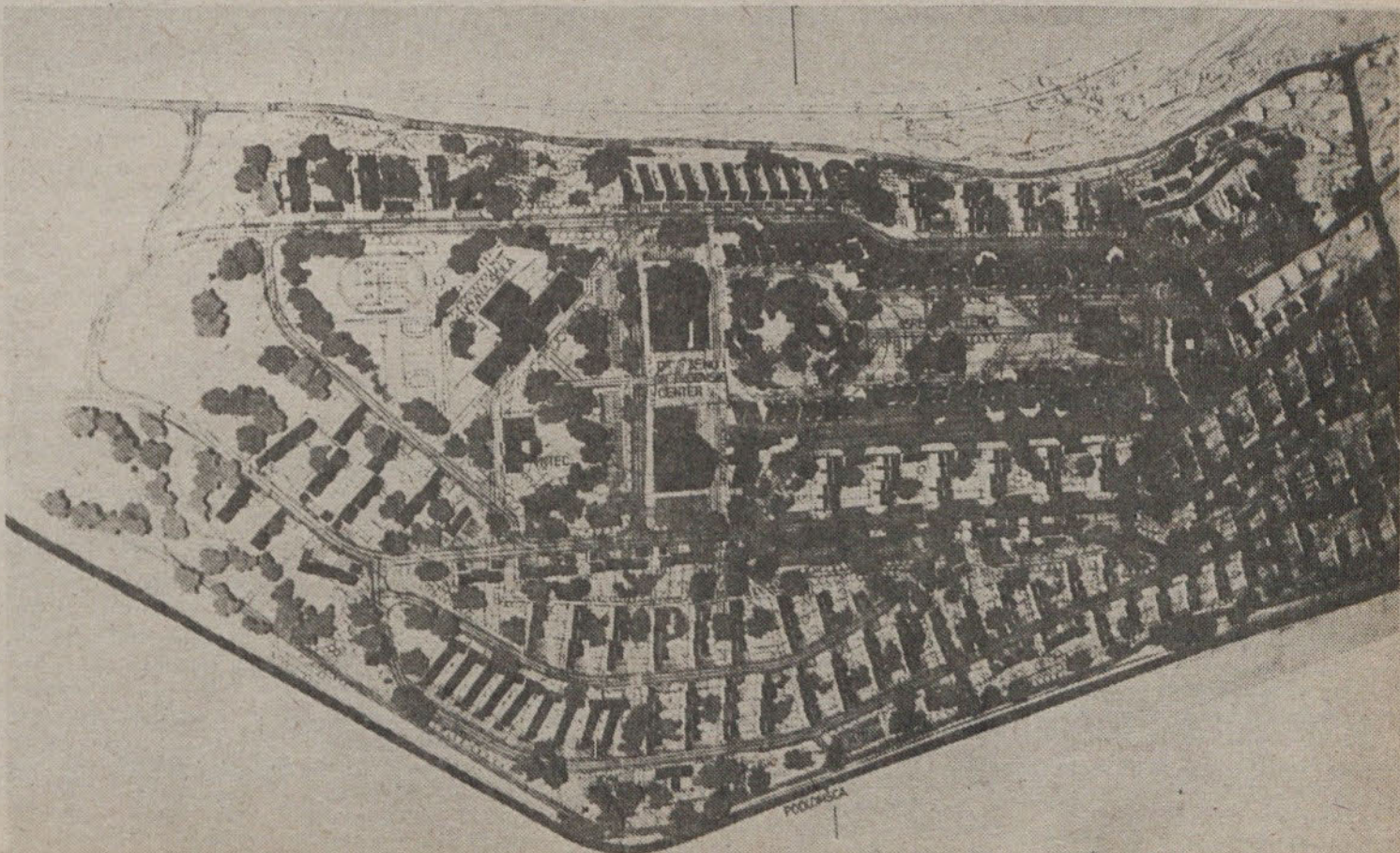
OBČINA GROSUPLJE LETA 2000?

4. Vprašanje ekonomskega razvoja, bo zaradi napak v preteklosti in nakopičenih protislovij, predvsem zaradi neupoštevanja osnovnih zakonitosti in svetovnih pogojev gospodarjenja najtežje opredeljivo.

5. Navezujoč se na prejšnjo točko pa se postavlja še vprašanje tehnološkega razvoja (problem zastarelih informacij, zastarela in neizkoriščena obstoječa tehnologija ipd.)

Vsebina teh in ostalih vprašanj bo sicer ob pripravi strokovnih osnov plana natančneje opredeljena, vendar pa kar je najbolj pomembno: odločitve bomo kot nosilci planiranja sprejemali delavci in občani sami. In od nas samih je odvisno, ali bomo soustvarjalci plana (razprave bodo omogočene v vseh sredinah) ali pa le nemi opazovalci in sopotniki časa.

J. N.

Maketa zazidalnega načrta za Spodnjo Slivnico.

Med malico v šmarski šoli.

VIII. teden tradicij NOB v Dobrepolju

V letošnjem letu bomo v času od 22. maja do vključno 30. maja praznovali VIII. Teden tradicij NOB. Prireditve, ki so vključene pod skupni imenovalec „Teden tradicij“ so sklop vsakoletnih borčevskih, političnih, kulturnih in športnih manifestacij. Namen organiziranja omenjenih prireditev sloni na več temeljnih postavkah in nujnostih.

Najpomembnejše so naslednje: dokumentirano z zgodovinskimi dejstvi obelodaniti vse tisto kar je bilo v dobrepoljski dolini pozitivno med NOB (glede tega smo že marsikaj postorili; obeležili rojstno hišo narodnega heroja JOŽE KADUNCA-IBARJA, obeležili grobišče 33 talcem dobrepoljske doline, obeležili prostor, kjer je bil formiran štab XVIII. divizije, ZDO, začasna bolnica na JAUHAH, kraj delovanja predvojnega komuniste, oddolžili smo se dobrepoljskim poslancem kočevskega zbora, prvega padlemu borcu grosupeljske čete, borcem-učiteljem, ki so leta 1941 stopili v vrste NOB in podobno...).

vključili smo mladino, delavce, borce, družbenopolitične delavce, člane društva in občane, da aktivno sodelujejo v pripravah in izvedbi vsakoletne prireditve „Tedna tradicij NOB“ (deluje močan odbor s 40 člani, ustanovili smo SEDEM PEVSKIH ZBOROV, ki so stalni člani sodelovanja na vseh prireditvah, ustanovili smo godbo na pihala, pohodno enoto, taborniško organizacijo s preko 100 člani, aktivirali gasilska društva, Narodno zaščito, Civilno zaščito in kar je najvažnejše medsebojno sodelovanje in aktivnosti), manifestacijo „Tedna tradicij NOB“ usmerjamo v sistematično vključevanje vaščanov vsake vasi posebej v KS Videm-Dobrepolje, da se dodatno angažirajo, da izboljšujejo življenjske pogoje, da urejajo naselje, da se povezujejo v homogeno vaško skupnost, da odpravljajo med seboj kakršnakoli soglasja in podobno,

povezujejo se s soslednimi KS (s KS Ponikve smo povezani, da skupno pripravljamo določene manifestacije, ki se prenašajo v

obe KS, pobratili smo se s KS Kostanjevico na Krki na skupnih relacijah medsebojnega povezovanja in sodelovanja zlasti na kulturnem področju, rdeča nit tega povezovanja je življenje in delo slikarjev bratov KRALJ, nekaj povezav imamo tudi s KS Velike Lašče, KS Turjak...

povezave imamo s tradicionalnimi srečanji mladine in učiteljev osnovnih šol, ki nosijo ime po narodnem heroju Tonetu Tomšiču, z osnovno šolo Skofljica, osnovno šolo Kostanjevica (športna tekmovanja, šola v naravi), in z osnovnimi šolami, ki nosijo ime po ZDO.

S temi postavkami skušamo nakazati, da Teden tradicij NOB ni prireditev zaradi prireditve, temveč potreba in nujnost v našem samoupravnem družbenoekonomskem sistemu. Manifestacija je dejansko rezultat zgoraj omenjenega sodelovanja, povezovanja. Do sedaj je nam to v celoti uspevalo in v prihodnje ne vidimo ovire, ki ne bi bila v tem smislu premostljiva. V letošnjem VII. TEDNU TRADICIJ NOB se bodo izvršile naslednje prireditve: 22. maja 1982 ob 8,00 uri v ZAGORICI vasi pri Vidmu do večer zagoriških običajev in navad v pesmi in sliki. Sodeloval bo etnografski inštitut in muzej iz Ljubljane. Prireditve bo povezoval MARJAN KRALJ.

23. maja 1982 ob 8,00 uri se bo pričel v Predstrugah tradicionalni strelski turnir z vojaško puško za pokal 40 let ustanovitve ZDO. Ob 14,00 uri pričetek slovesnosti v ZAGORICI ob odkritju spominskega obeležja slikarjema FRANCETU in TONETU KRALJ. Bogat kulturni program, govoril bo prof. dr. STANE MIKUŽ. Po prireditvi tovariško srečanje, ki ga bo organiziralo GD Zagorica in mladina.

24. maja 1982 ob 20,00 uri na VIDMU pripravi OOSZMS Videm literarni večer v pesmi in besedi ob kresu.

25. maj 1982 ob 17,00 uri slavnostna seja KS Ponikve in KS Videm-Dobrepolje v delovni organizaciji ISKRA v PREDSTRUGAH.

Ob 18,00 uri slovesnost ob odkritju prenovljene kostnice borcev in talcev Dobrepolja v Predstrugah. Ob

kulturnem programu bo spregovoril tovariš MEDVED SLAYKO in BLATNIK VINKO. Ob slovesnosti bo potekalo srečanje mladine, ki bodo na pohodu skozi Grosupeljsko občino. Zaključek bodo imeli v Ponikvah.

Vsa sredstva za prenovno spomenika, izvedbo proslave je zbrala in prispevala DO „TELA“ Predstruge.

28. maj 1982 ob 8,00 uri srečanje mladine in učiteljev osnovnih šol, ki nosijo ime po narodnem heroju Tonetu Tomšiču. Srečanje bo na Vidmu. Od tod bo mladina nadaljevala pot v Kopolje, kjer se bodo ob sodelovanju in pripovedovanju dobrepoljskih borcev seznanili z zgodovino naše NOB in delovanjem ZDO. Ob 11,00 uri bodo prišli k novi šoli na VIDEM, kjer jih bo pozdravila tovarišica VIDA TOMŠIČ. Sledil bo kulturni program in sprejem pionirjev med mladince ZSMS.

Ob 20,00 uri bo premiera amaterskega dramskega gledališča Dobrepolje z igrano MIRE PUCOVE: Ogenj in pepel.

29. maj 1982 ob 9,00 uri turnir „treh generacij“ v rokometu na Vidmu.

Ob 11,00 uri turnir v namiznem tenisu v šoli na Vidmu.

Ob 14,00 uri turnir v šahu v DVZ Ponikve.

Ob 19,00 uri začetek zabavnoglasbene prireditve s plesom, srečolovom na Vidmu, razglasitev rezultatov športnih tekmovanj.

V soboto bo zaprta v večernih urah lovska razstava LD Videm-Dobrepolje.

30. maja ob 8,00 uri „avtokaravana tovarištva in prijateljstva NOB“.

Z avtobusom se bodo udeleženci peljali v Loški potok „Ogenjco“.

Ob 14,00 uri pričetek zaključne proslave v KOPOLJAH ob odkritju plošče ZDO. Bogat kulturni program. Slavnostni govornik bo tovariš VENISMIK MILAN. Po odkritju plošče in kulturnem programu bo možen ogled „logarja ZDO“ zatem tovariško srečanje.

Vse občane grosupeljske občine vljudo vabimo, da si v polnem številu ogledate naše prireditve in manifestacije.

• EDO ZGONC

Pred časom je tej krajevni skupnosti povzročala največ preglavic bodoča avtocesta, trenutno pa ji šola, telovadnica in kanalizacija.

Krajevna skupnost Šmarje, ki šteje 760 gospodinjstev, se naglo širi. Naključni popotnik opazi to, ko se pelje v smeri proti Novemu mestu, tako na desni strani glavne ceste, v zadnjem času pa vedno bolj tudi na levem hribu. Mnoge hiše pa so daleč zadaj skrite očesu. Dolgo so tam gradili brez potrebnih dovoljenj, saj tudi dolgo ni bilo znano, kje bo potekala bodoča avtocesta, ki je krajanom povzročila nemalo sivih las. Ob pripravi načrta zanjo sta bili dve varianti. Po prvi naj bi potekala avtocesta skozi Šmarje poleg stare ceste, po drugi pa po hribu na levi strani sedanje „avtoceste“. Nešteto sestankov, prekanj, čakanja in časopisnih stolpcev se je zvrstilo, toda krajanje niso uspeli s svojimi predlogi za drugo varianto, saj bi bil po prvi kraj preveč razdvojen in veliko hiš bi bilo treba podreti. Njihova stališča, torej stališča večine občanov, niso bila upoštevana. Potrjena je prva varianta, torej bo šla avtocesta skozi samo Šmarje - Sap, pri gostilni Prpar pa bodo zgradili sodobno cestno vozlišče s podvozom, nadvozom in priključkom. Krajevna skupnost, kamor spadajo: Šmarje - Sap, Zgornja Slivnica, Veliki vrh, Mali vrh, Gajniče, Polica, Paradišče, Podgorica, Sela pri Šmarju in Cikava, dolgo časa ni imela zazidalnega načrta. Zdaj je končno sprejet.

Kraj, ki se tako hitro širi, potrebuje kot enega najvažnejših objektov, kanalizacijo. Že predlanskim so skušali dobiti gradbeno dovoljenje za glavni vod, vendar se je zatikalo, kot se to skoraj praviloma dogaja, pri lastnikih zemlje, kjer naj bi Kopali. Kanalizacijo je treba čimprej zgraditi, to je interes vseh krajanov, in do leta 1985 naj bi bila nared. Marsikaj zamujenega skušajo nadoknaditi v tem srednjeročnem obdobju. Tudi prizidek k šoli in telovadnico. Denar drugega samoprispevka, ki so ga namenili za vrtec in telovadnico, so porabili do sedaj za vrtec. Nekaj denarja je še na žiro računu, odločili pa so se že za tretji samoprispevek. Tako bi lahko začeli zidati prizidek k šoli in telovadnico čez dve leti. Izvoljena je gradbeni odbor, pripravljena je lokacijska dokumentacija. Zavedajo se, da je otrok vedno več, tudi sama šola opozarja na prostorsko stisko v stari osnovni šoli, zgrajeni pred 20-timi leti. Vsi prostori, tudi podstrešni in kletni, so popolnoma izkoriščeni in čez dve leti bo treba začeti s triizmenskim poukom. Pri izvajanju učnih programov so zelo prikrajšani. Ni kabineta za tehnični pouk ali gospodinjstvo, je pa tudi edina osemletka v občini brez telovadnice. Tudi oprema z učili je pomanjkljiva ker je treba denar vlagati v vzdrževanje stavbe. Zato ni

čudno, da je v pogovoru predsednik sveta KS Slavko Jerovšek poudaril: „Najbolj potrebujemo šolo in telovadnico zato bomo šli v akcijo z vsemi silami“. Poleg omenjenih problemov jih imajo še nekaj. Telefonskih števil ni dovolj, zato naj bi letos s prostovoljnimi delovno akcijo krajanov in P1 delavcev naredili izkop in položili kabel. Večja trgovina pošta bo, kot kaže, še nekaj časa samo v načrtih. KS Šmarje sodi med tiste, ki nimajo svojemu območju delovnih organizacij, zato so prikrajšani za sredstva, ki bi jih dobili po poti. Tako je še vse bolj odvisna od pripravljenosti krajanov, da svojim denarjem in delovno uredništvu zastavljeno.

Če smo do zdaj govorili samo o načrtih, kar je kajpak pomembnejše, pa poglejmo še, kaj so v zadnjem času naredili. Lani so odprli nov gasilski dom, uredili pokopališče, zgradili vodni rezervoar za višje ležeče vasi, v nekaterih krajih pa imajo tudi javno razsvetljavo. Zelo ponavadi vedno večje kot janske možnosti, vendar še t ne bi bilo, če ne bi bili krajje prizadevni, prav tako družbenopolitične organizacije društva, akcije pa usklajujejo vaškimi odbori, ki tudi sam organizirajo po vaših delovnih akcije. Torej se ni bati, da ne Šmarčani v naslednjih letih uresničijo vsaj glavne načrte.

O DIMNIKARSTVU

Tema, o kateri bomo spregovorili v tem sestavku je že bila objavljena v našem glasilu, vendar bi je zaradi pomembnosti poskušali ponovno razčleniti. Za kaj pravzaprav gre?

V občini Grosuplje je pričel s čiščenjem dimnikov obrtnik v oktobru 1981. Glede na to, da se dimnikarska služba v občini Grosuplje več let ni opravljala, pa so se s tem pojavile določene težave oz. pritožbe na kvaliteto čiščenja, na ceno in s tem očitki, da dimnikarske službe ne potrebujemo.

Vendar pa nas zakonska določila v zakonu o dimnikarski službi (Ur. list SRS št. 16/74) zavezujejo, da sme dimnikarske storitve opravljati samo oseba, ki ima strokovno izobrazbo za dimnikarja. Torej dimnika občan ne more čistiti sam, poleg tega je uporabnik kurilnih naprav dolžan omogočiti dimnikarju prost dostop do kurilnih naprav.

Nadalje je v Pravilniku o rokih in načinu čiščenja in pregledovanja kurilnih naprav, dimovodov in prezračevalnih naprav ter o meritvah dimne ali druge emisije kurišč določeno, da se kurilne naprave na trda goriva, dimovodi in dimniki pri zasebnih gospodinjstvih čistijo enkrat mesečno.

Kurilne naprave na tekoča goriva, dimovodi in dimniki, pa se v zasebnih gospodinjstvih najmanj enkrat letno čistijo.

Iztočnice dimnikov se morajo čistiti najmanj enkrat letno.

Kontrolni pregledi kurilnih naprav, dimovodov in dimnikov se opravijo enkrat letno.

Dimnikar mora opraviti dimnikarsko storitev vestno, strokovno in s potrebno obzirnostjo do uporabnika kurilne naprave oziroma do njegovega premoženja.

Kakšne pa so cene za dimnikarske storitve v gospodinjstvih:

DIMNIKI	cena 1 kom.
1. dimnik do 3 eta. 14 x 14	48,00
2. dimnik nad 3 eta 14 x 14	54,00
3. centralni dimnik do 25φ	93,00
4. centralni dimnik nad 25φ	117,00
5. iztočnice dimnikov	30,00
6. zračniki	42,00

DIMOVODI	cena 1 kom.
1. kovinske cevi za 1 m tek do φ	30,00
2. kov. cevi nad φ 114 mm	36,00

OGREVALA	trdo	olje
1. štedilnik do 50 cm cevi	75,00	135,00
2. oljne peči do 50 cm cevi	90,00	165,00
3. kiperbuch peči, štedilnik	96,00	195,00

CENTRALNE PEČI	trdo	olje
do 25000 kcal - 29 KW	75,00	135,00
do 30000 kcal - 34 KW	90,00	165,00
do 35000 kcal - 40 KW	96,00	195,00
do 40000 kcal - 46 KW	120,00	
do 80000 kcal - 93 KW	165,00	255,00
do 160000 kcal - 186 KW	316,00	404,00

V kolikor se pojavljajo nepravilnosti pri zaračunavanju dimnikarskih storitev prosimo občane, da to sporočijo pisмено na občinski inšpektorat Grosuplje, Kolodvorska 2 ali na telefonu na št. 771-350 in pri tem navedejo datum čiščenja, objekt čiščenja in številko računov obrtnika.

NAČELNIK OBČINSKEGA INŠPEKTORATA ALBINA PODOBNIK, dipl. inženir

Načela dobrega in uspešnega vodenja

Kakor je beseda „voditi“ na prvi pogled preprosta, pa se v praksi pogosto srečujemo s težavami pri delu z ljudmi. Res je, da ima marsikdo uspehe na področju vodenja in dela z ljudmi, moramo pa kljub vsemu priznati, da to zahteva večših velike psihične napore.

Pri obdelavi te problematike ne smemo mimo dejstva, da čas, v katerem živimo, vse bolj poudarja pomembnost človeka kot nosilca vseh družbenopolitičnih dogajanj. Nove oblike družbenega dogajanja, kot na primer delegatski sistem, nas pripeljejo do spoznanja, da je človek, edini nosilec vseh družbenih dogajanj, zato je njegova vloga toliko bolj očitna.

Vodilni delavec (s tem mislimo vsakogar, ki vodi ljudi v procesu dela, od direktorja do vodje skupine) mora imeti sposobnosti za vodenje, sicer ni sposoben sodelovati z drugimi ljudmi. Vodilni delavec kot posameznik v procesu dela ne pomeni ničesar, uspehe in rezultate dosega le s pomočjo drugih. Ker vemo, da ustvarjajo celotno proizvodnjo ljudje v proizvodnem procesu, je zagotavljanje dobrih delovnih odnosov še posebej pomembna, zato mora vodilni delavec še posebej paziti, da so le-ti čimboljši.

Ker je vodja oseba, na katero se obrača vodstvo s svojimi predpisi, nalogami in zahtevami, z druge strani pa delavci s svojimi pripombami in zahtevami, je njegova odgovornost

zelo velika. To je odgovornost do delovne organizacije in odgovornost do delavcev.

Če ste iz teh nekaj misli ugotovili, da vam manjka znanja s področja dobrega in uspešnega vodenja, s področja dela z ljudmi, se obrnite na Delavsko univerzo Grosuplje, Kolodvorska 2, telefon 772-309. Organizirali vam bomo seminar ali razpravo v obliki „okrogle mize“ na omenjeno temo. Prav v sedanjih zapletenih vprašanjih političnega in ekonomskega življenja in razvoja, je razprava s to vsebino zelo aktualna, da bomo vsi - kot eno sledili zdravemu razumu in si prizadevali za čimboljše delo na vseh področjih.

ANGELCA LIKOVIČ

Desetletnica strelske družine »29. oktober«

V nedeljo, 25. aprila 1982, je bila v Grosupljem slavnostna seja strelske družine »29. oktober«. Na pobudo Zveze rezervnih vojaških starešin jo je leta 1972 ustanovila peščica strelskih zanesenjakov, ki so začeli z delom v naravnost nemogočih pogojih – brez prostorov, brez orožja ter skoraj brez ljudi, ki bi se kdaj prej količkaj strokovno ukvarjali s strelstvom. S trdno voljo nekaterih posameznikov, ki jim ni bilo žal prostega časa, je družina počasi zaživela in začela organizirano delati. Začeli so se ji pridruževati ljudje, ki so že kdaj prej streljali, delo je postajalo strokovno in uspehi so se začeli kazati.

Kmalu po ustanovitvi je Občinska strelska zveza s pomočjo Strelske zveze Slovenije, s katero je družina ves čas tesno sodelovala, priredila tečaj za strelske sodnike, ki so si začeli pridobivati izkušnje na republiških, veznih in celo mednarodnih tekmovanjih. Ko je strelska družina komaj 4 leta po ustanovitvi – leta 1976 – organizirala državno prvenstvo s standardnim zračnim orožjem, je Grosuplje postalo znano ime v strelškem svetu Jugoslavije, posebno, ker je bilo na tem prvenstvu doseženih nekaj državnih rekordov. Potem, ko je družina več let

gostovala v prostorih Ljubljanskih mlekarin na Taborski cesti, ji je uspelo ob izdatni pomoči družbe zgraditi desetmestno avtomatsko strelišče za zračno orožje Ob Grosupeljski, s čimer se je lahko strelska dejavnost močno razmahnila. Tako ima zdaj družina več kvalitetnih strelcev, ki z uspehom nastopajo na regijskem in republiškem prvenstvu, vendar je bolj od tega važno dejstvo, da priteguje mladino, da uspešno sodeluje z raznimi društvi, z armado, milico, teritorialno obrambo in drugimi.

Postalo je že praksa, da ima družina vsako leto kakšno tekmovanje na republiški ravni, s čimer daje svojim strelskim delavcem možnost, da si neprestano nabirajo izkušnje. Pokazalo pa se je, da pri naraščajočem številu strelcev primanjkuje strelskih delavcev – vaditeljev, trenerjev in sodnikov, zato bo strelska družina skupaj z Občinsko strelsko zvezo organizirala ustrezne tečaje.

Čeprav primanjkuje kvalitetnega zračnega orožja in streliva, družina uspešno dela in širi krog svojih članov, ki jih je že več kot dvesto. Plakete, ki jih je ob desetletnici delovanja podelila svojim zaslužnim članom ter organizacijam in posameznikom, ki so ji pomagali v najtežjih trenutkih, so skromno nadomestilo za resnično veliko delo, obenem pa vzpodbuda za nadaljnje sodelovanje.

Vinko Petrič

● NA ŠAHOVSKIH POLJIH

Zmagovalka je iz naše občine

V dneh od 22. 4. do 27. 4. 1982 je bilo letošnje republiško šahovsko prvenstvo za starejše pionirke in pionirje v Ilirski Bistrici. Prvenstva so se udeležili tudi najboljši šahisti in šahistke iz naše občine in dosegli vidne uspehe. HELENA VREŃUR, učenka 8. a razreda osnovne šole Stična, ki se je letos že tretjič udeležila republiškega prvenstva, si je priborila prvo mesto in postala republiška prvakinja v šahu za starejše pionirke. Helena bo julija zastopala našo republiko na državnem šahovskem prvenstvu za starejše pionirke.

OO ZSMS Stična

Telesnokulturna dejavnost v mesecu mladosti

Poleg rednega tekmovanja društev se bo v maju in začetku junija aktivnost na področju telesne kulture še povečala. Mesec maj je čas najrazličnejših pohodov, izletov, manifestativnih prireditev, ki jih organizirajo športno rekreacijska društva z drugimi organizacijami.

Ena največjih takih prireditev bo Pohod po poteh II. grupe odredov v Ivančni gorici, ki bo letos obeleževal štirideset letnico muljavske bitke. Prireditev bo tekmovalna in športno rekreacijska, saj bodo nastopili športniki, ki se bodo borili za čimboljši nastop v teku in streljanju in drugi, ki jih bo hoja pritegnila iz stanovanj zato, da dajo priznanje obletnici praznovanja kakor vsem tistim, ki so v težkih dneh po teh poteh bojevali boj za zmago in osvoboditev. Zaključek te prireditve bo na Muljavi in bo le del osrednje prireditve štirideset letnice muljavske bitke.

Podobna prireditev s športno vsebino bo tudi prireditev v Tednu tradicij NOB v Dobropolju. V ta program se namerava vključiti turnir v rokometu treh generacij, tekmovanje v streljanju z vojaško puško, turnir v namiznem tenisu in šahu. Na pohodu pa bodo sodelovale pobratene šole, ki nosijo ime Toneta Tomšiča.

Kolesarji Kolesarskega kluba Grosuplje bodo 29. maja organizirali prvo pionirsko kolesarsko prvenstvo občine Grosuplje in klubsko prireditev na tradicionalni tekmi, ki je propagandnega značaja v Šentvidu pri Stični.

Balinarji se bodo že drugič pomerili med seboj v ligi za pokal občine Grosuplje.

Strelci končujejo finalni del tekmovanja lige v streljanju v regiji, kamor sta se uvrstili dve najboljši ekipi strelskih društev

iz naše občine: ekipi iz Dobropolja in Grosuplja.

V začetku junija bodo kanuisti Krke organizirali tradicionalno turistično prireditev v sodelovanju s Športnim društvom Čatež, »Krka 1982«.

Trim liga v malem nogometu je v polnem teku. Nastopa 16 ekip. Razveseljivo je, da so k sodelovanju pristopili igralci iz krajevnih skupnosti, ki nimajo možnosti, da bi se bolj aktivno vključili v telesnokulturno dejavnost v svoji krajevni skupnosti. Med ekipami nastopajo tudi mladi iz krajevnih skupnosti: Krka, Muljava, Dob, Podtabor, Mlačovo, itd. Pravila določajo možnost vključevanja vseh struktur prebivalstva ne glede na to kaj skupino veže; ali kraj, soseska, delo, itd.

Odbor za športno dejavnost pri občinski konferenci ZSMS Grosuplje organizira niz tekmovanj v najrazličnejših športnih panogah za krajevne organizacije ZSMS. Tekmovanje je namenjeno praznovanju Dneva mladosti. Tekmovali bodo v nogometu, odbojki, košarki, štafetnem teku, namiznem tenisu, šahu.

Solska športna društva bodo končala s svojimi tekmovanji, ki jih bodo zaključila s telovadnimi nastopi po šolah.

25. maja bo organiziran sprejem za vse mlade športnike in športne delavce občine Grosuplje pri predsedniku skupščine občine Grosuplje, ki so kakorkoli pripomogli k dvigu telesne kulture v zadnjem obdobju. To naj bi bil za mlade športnike in športne delavce še večja vzbuda za delo, boljše rezultate in lepše praznovanje 25. maja.

Športnike, rekreativce in vse občane naprošamo, da se odzovejo v čimvečjem številu vsem razpisanim tekmovanjem. Jernej Lampret

● NAŠI LIKOVNI USTVARJALCI

V SVETU KOVIN

TINE GUZEJ (1951) je svojstven ustvarjalec, ki išče v umetnosti (samo te besede ne uporablja, pri svojem delu govori le o dekorativnih slikah – dekorativni obrti) protitež za izčrpačo vsakdanje umsko delo (novinarjenje pri reviji Teleks). Zato pri ustvarjanju ne išče toliko poti in načinov za sproščanje (psihične) energije, temveč mu ustvarjanje nudi predvsem želje po fizičnem delu – toda delu, ki ima malce nevsakdanji cilj, saj vsaj kometira z umetnostjo (če avtor umetnosti kot pojma ne priznava pri svojem ustvarjanju).

Poskušal se je tudi v slikarstvu in kiparstvu, (kot sam pravi, neuspešno in zgolj ljubiteljsko, saj si je izobrazil pridobil na nasplošno polu – diplomiral je novinarstvo na FSPN), vendar v klasičnem ustvarjanju ni našel potešitve velike notranje želje po fizičnem ustvarjanju. Zato je iskal nova izrazna sredstva in nove poti, ter se dokopal do svoje tehnike, ki je (vsaj pri nas nasploh) ne poznamo in bi ji naredil kar. precejšnjo krivico, če bi jo definirali s tem ali onim izrazom.

Ustvarjalčevi materiali so les, kovine, žebelj in barve. Glavno orodje pa kladivo, škarje in ogenj. Izrezljani koščki kovine (aluminij, baker, medenina...) delajo družbo ploskvi lesa, ogenj in barve jim dajejo življenje, žebelj večno obstojnost v prostoru. Tako počasi nastajajo liki, ki kažejo nekaj konkretnega, vsakdanjega, ali pa so zgolj nametani na ploskev po nekem logičnem redu in katerih namen je zgolj dekorativnost.

Ustvarjalčev likovni plastični svet bi lahko – če je pač treba delati neke primerjave in delitve – razdelili na tri sloge in faze. V prvem obdobju je v avtorjevih delih čutili željo po perfekcionizmu, ki je predvsem odraz njegove želje, da bi dokazal, kako lahko kosi kovine zamenjajo slikarjev čopič, odtod razkošne popolne figure, pestra paleta barv, skorajda filigranska delavla likov. (Primeri: serija Lepotica, Zaljubljenca v temi, Nočna prikazen, obiskovalec iz vesolja, Peklenski ogenj...)

V drugi fazi, ko začne avtor svoje delo dosledno imenovati le dekorativne slike – je čutili večjo lahkotnost, slike so bolj prazne, lažje dihaajo, figure so poenostavljene, močno idealizirane. (Primeri: serija Dekorativne figure, serija Vesolja, Akt, Lepotica na plaži I., II...)

Če je v drugi fazi avtor hote ali nehote prišel do spoznanja, da kovina pač ne more zamenjati svinčnika ali čopiča je zato iskal najbolj enostavne rešitve, potem je za tretjo, zadnjo fazo, spet značilno avtorjevo iskanje, spet je hotel najti način, da bi s svojimi deli nekaj več povedal. Odtod tudi nova tehnika in nova izrazna sredstva, ko s fotografsko natančnostjo prenaša na kovino vse tisto, kar je slikar narisal s čopičem in nato s kombinacijo lesa in kovine uokviril v svoj posebni kovinski svet. Pri tematični najraje izbira podobe iz mitologije, saj nosijo v sebi nekaj skrivnostnega, nespoznavnega, neodkritnega, zagonetnega. In zdi se, da skuša avtor s svojimi ikonoplasti te podobe bolj oviti s tančico neznanega – in zato vedno vabljivega.

Kratek postanek karavane v Mostarju, 17. julija 1981. Od leve proti desni: Darko Rovanišek, Slavko Gjerek, Lovro Stajnar, Maks Jerin, Peter Skubic in Dušan Rovanišek, vsi iz Sentvida.

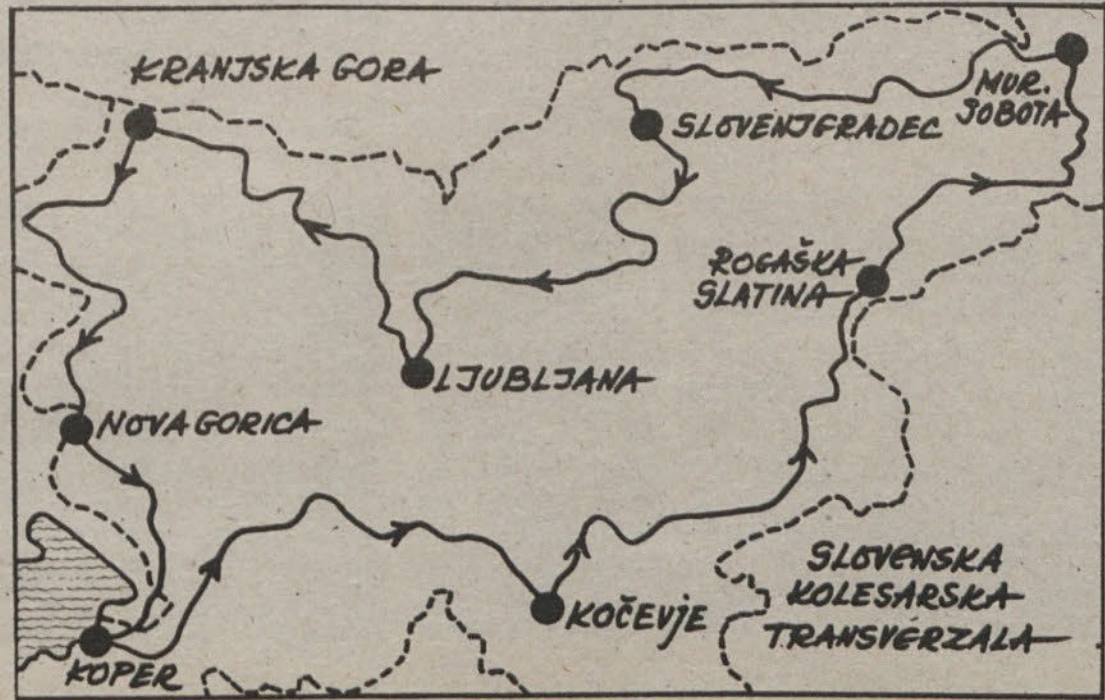
● KOLESARSKA AKCIJA:

1000 km po Sloveniji

Mladi kolesarji iz Sentvida bodo po uspešno opravljeni Jugoslovanski kolesarski transverzali – poti bratstva in enotnosti, poleti opravili še Slovensko kolesarsko transverzalo.

Karavana šestih mladih kolesarjev iz sekcije Kolesarskega kluba Grosuplje je lansko poletje v 14 dneh kot druga skupina prevozila 2380 km dolgo pot jugoslovanske transverzale od Rateč preko Ljubljane, Kurnovca, Titove Korenice, Drvarja, Sarajeva, Dubrovnika, Titograda, Titovega Uzica, Skopja, Titovega Velesa do Gevgelije. Za ta podvig so prejeli častno nagrado »medaljo Jugoslovanske kolesarske transverzale – poti bratstva in enotnosti«. S porastom kolesarstva se med kolesarji pojavlja vedno več entuziastov in tako se vse številnejša skupina že pripravlja na 1000 km dolgo potovanje po slovenski kolesarski transverzali. Le-ta je sicer dolga, a za izkušene kolesarje ne preveč zahtevna.

J. N.

Se jim bo še kdo pridružil?

● PRED 11. KONGRESOM ZSMS

Enotna fronta mlade generacije

(Nadaljevanje s 1. strani)

Mladi lahko razvijamo celo vrsto pobud in ustvarjalnosti le, če svobodno odločamo in delujemo. Svobodno pa ne moremo odločati, če ne razvijamo občutka osebne in kolektivne odgovornosti. Po drugi strani pa lahko samo tisti mladi ljudje, ki imajo možnost samoupravno odločati; razvijajo svobodo in pobude, osebno in kolektivno odgovornost. To je osnovno izhodišče v družbenem in političnem delu mladine ter v delu drugih subjektivnih sil med mladino.

PIONIRSKA ORGANIZACIJA – KOVAČNICA MLADEGA RODU

Učenje je kot celovit proces pridobivanja znanja, spretnosti in navad ostaja osrednja skrb pionirske organizacije. Današnji pionir bo kot jutrišnji delavec v združenem delu največ prispeval z dobrim znanjem, usposobljenostjo za opravljanje del in nalog in s sposobnostjo nenehnega dopolnjevanja znanja.

REVOLUCIONARNE TRADICIJE NOB

Ohranjanje in razvijanje revolucionarnih tradicij in pridobitev narodnoosvobodilnega boja ter zgrajevanje družbenih in moralnih vrednot socialistične revolucije je naloga vse naše družbe, vseh organiziranih subjektivnih sil in znotraj njih še posebno mladinske organizacije. Pri tem pa ima izredno pomembno vlogo sodelovanje ZSMS z organizacijami Zveze združenj borcev NOV Slovenije.

IN KAKO JE V OBCINI GROSUPLJE?

V pripravah na XI. kongres ZSMS je pri predsedstvu občinske konference imenovanih pet delovnih skupin, ki poskušajo analizirati razmere in položaj mladih v občini na ključnih področjih:

1. Družbeno-ekonomska protislovja družbe, specifičen družbeni položaj mladih in dejavnost ZSMS
2. ZSMS v boju za razvoj političnega sistema in socialističnega samoupravljanja
3. Za ZSMS kot najširšo fronto mlade generacije
4. ZSMS v boju za uveljavljanje ostalih za mlado generacijo pomembnih družbenih interesov
5. Organiziranost iz metode dela ZSMS

Oblikovali smo operativni načrt javne razprave in v njem okvirno opredelili način izvedbe ter zadolžitve posamezne članice za izpeljavo te naloge. Analiza razmer mora potekati najprej v posameznih organih občinske konference, dosedanja uspehi in pomanjkljivosti v delu komisij in centrov, morebitne spremembe dela, poročila o delu v preteklem mandatnem obdobju, obravnava kongresnih dokumentov ter z vidika naše dejavnosti, predvsem tistih področij, ki so najbolj zanimiva za določeno konferenco ali center.

Po končani javni razpravi mora skupina za vodenje razprave pripraviti poročilo o poteku (udeležba, rezultati). Zaradi pomanjkanja znanja in usposobljenosti mladih za poglobljene razmere ne moremo pričakovati zelo velik odziv, vendar rezultati tega dela bodo vendarle osnova programskim usmeritvam Zveze socialistične mladine Slovenije.

Se manj lahko pričakujemo teoretičnih poglobljenih razprav in analiz dela v osnovnih organizacijah ZSMS. Bistvo javnih razprav v osnovnih sredinah je ta, da bi se v tem predkongresnem obdobju našle vse družbenopolitične organizacije v kraju, KS, KK SZDL, ZB NOV in seveda mladina kot organizator ter v enakopravnem dialogu razgrnili probleme in težave. S tem bi mladina dosegla, da bi se je kot organizacijo enakopravno upoštevalo.

JN

● POZDRAVNO PISMO MLADIH IZ OBCINE GROSUPLJE

Predsedstvu SFRJ

Skozi vasi in mesta... čez mostove... po poteh in cestah potuje štafeta palica. Danes so jo k nam prinesli prijatelji mladinci, ustavila se je v našem kraju, pred Solskim centrom, ki smo ga zgradili delovni ljudje naše občine s samopriskom občanov in prispevom širše družbenopolitične skupnosti. V njem si bomo mladi pridobili čimveč potrebnega znanja, da bomo lahko koristili naši samoupravni družbi. Toplo nam je v srcih, ko sprejemamo palico mladosti, simbol povezanosti in bratstva med jugoslovanskimi narodi. Mladi si jo podajamo iz rok v roke, med nami nastaja trdna vez prijateljstva in vsajajo nepozabni spomini na Tita. Štafeta mladosti potuje po vsej Jugoslaviji. V rokah jo drži delavec ali kmet – mladinec, ki obljublja predsedstvu SFRJ, da bomo tudi mladi še naprej hodili po poti enakopravnosti in socializma.

Štafeta palica je simbol naše poti, cvetja in mladosti. Mladi naše domovine, z vseh strani dežele, hočemo po Titovi poti.

Tito se je boril za svobodno življenje in prijateljstvo med ljudmi. Imeli smo ga radi – mladi in odrasli... otroci... brezskrbni kot ptice so mu mahali v pozdrav. Se danes živi med nami. Pomeni nam vse, kar je naša domovina, srečo, svobodo in mir, vse kar je dobrega – samoupravljanje.

Zapleten položaj v svetu zahteva od nas, da ostajamo zvesti Titu in Kardelju. Zaupamo našemu predsedstvu, naši ZK, ki jima je zvesta. Komunisti dokazujejo na svojih kongresih, da se zavedajo svoje vloge pri nadaljnji graditvi socialističnih družbenih odnosov. Tudi mladi naše občine vemo, da se moramo pri premagovanju sedanjih gospodarskih težav opirati predvsem na lastne sile, ki so podlaga za še tranejši gospodarski in družbeni razvoj. Samoupravljanje je edina pot iz sedanjih težav. Mladi se pripravljamo na 11. kongres ZSMS, čaka nas še kup pomembnih nalog, ki jih moramo izpeljati. Palica mladosti – dokaz živih vezi med mladimi, dokaz bratstva med narodi – zopet bo potovala po cestah, med ozelenelimi travniki, posutimi s spomladanskim cvetjem, med sveže zoranimi njivami... nadaljevala bo pot po moji, tvoji, naši deželi.

Jugoslavija, rasti in živi srečno

pod roko Partije,

pod srcem Tita, ki nam je dal

SVOBODO – kot življenje

MIR – kot srečo

SOCIALIZEM – kot pravico...

Mladi občine Grosuplje

ŠTAFETA MLADOSTI V NAŠI OBCINI

Štafeta mladosti je od vrstnikov iz občine Ljubljana-Vič-Rudnik na Skofljici sprejel predsednik OK ZSMS Grosuplje Jože Novak. (Foto: M. Žurman)

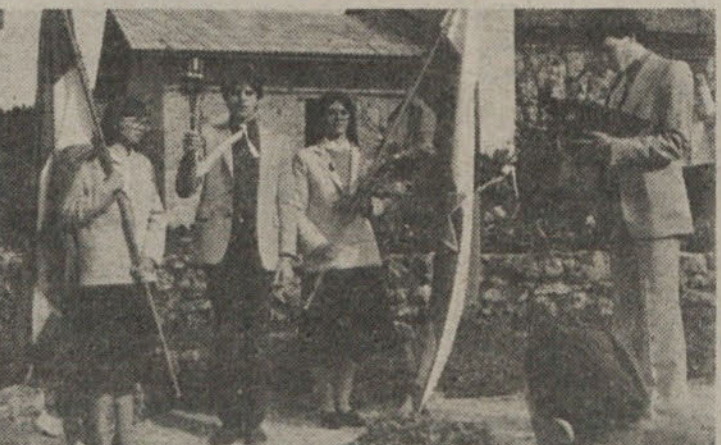
V Šmarju so pričakovali simbol mladosti z velikim pričakovanjem. Ponosel jo je Lado Jeleninovski. (Foto: M. Žurman)

Grosupeljski kolesarji so jo po nekaj metrih vožnje ponosno predali pripadnikom JLA. (Foto: M. Žurman)

Štafeta se je prvič ustavila tudi na Mlačevem, kjer jo je sprejel predsednik te osnovne organizacije Bojan Vider. (Foto: M. Žurman)

V Žalni so mladinci pripravili kratko prireditev s pozdravnim nagovorom štafeti. (Foto: M. Žurman)

Na Krki je bilo najbolj zanimivo. Mladi kanuisti so štafeto varno prepeljali po reki Krki. (Foto: M. Žurman)

V Solskem centru Ivančna gorica – Stična je štafeta mladosti pričakal veličasten prizor. Tu je bila osrednja prireditev, katere čast je bil simbolični telovadni nastop mladih srednješolcev, nosilec štafetne palice pa je bil Bojan Žnidaršič. (Foto: M. Žurman)

Po zaključnem nastopu je palica nadaljevala pot. (Foto: B. Ambrož)

Tudi v Šentvidu pri Stični so štafeto pričakali s pozdravnim pismom, pesmijo na ustih in ponosom v očeh. Nosilka štafete je bila brigadirka Janja Fortuna. (Foto: M. Žurman)

V Temenici so mladinci in pionirji osnovne šole predali štafeto palico sekretarju občinske konference ZSMS Litija. (Foto: M. Žurman)

● MESEC DNI V VOJVODINI

MDB Jože Kovačič v avgustu na ZMDA Delibatski pesak

Bliza se čas počitnic. Nekateri jih bodo preživeli ob morju, v gorah, drugi ob knjigah. Mnogo mladih pa bo prostovoljno odšlo na delovišča mladinskih delovnih akcij. Kopalci bodo jarke, gradili ceste, pogozdovali, šteli žulje... Popoldan bodo pisali članke za brigadirske časopise, se ukvarjali s športom, kulturo, idejnopolitičnim delom...

Brigadirsko življenje je šola samoupravljanja, je pesem, smeh, stiski rok in solze ob slovesu. Ne da se ga zlit na papir, treba ga je doživeti. Dovolj je enkrat, da prideš drugič, tretjič...

Tudi letošnje leto bo MDB OK ZSMS Grosuplje „Jože Kovačič“ odšla na mladinsko delovno akcijo. 50 mladih se bo udeležilo 3. izmene zvezne MDA „Delibatski pesak 82“ v Vojvodini.

8. avgusta bomo odšli na akcijo, kjer bodo v dopoldanskem času gradili protipožarne jarke, pogozdovali, čistili gozdove, obrezovali drevesa, okopavali koruzo... Popoldanski čas bodo zapolnili z različnimi interesnimi dejavnostmi z idejnopolitičnega, športnega, kulturnega, tehničnega in obrambnega področja.

Naselje, ki velja za enega najzgodnejših, bo za mesec dni dom brigadirjev iz vse Jugoslavije. Prepletlo se bo sto in več rok, stkala se bodo nova prijateljstva, prišla bodo nova doživetja in izkušnje.

Mladi bodo se enkrat sklenili trdno verigi, se enkrat dokazali, da so Titovo pot sprejeli za svojo in, da geslo „Titova pot – naša pot“ ni samo fraza. Dodali bodo kamen, dva, pri tlakovanju te poti.

Kdaj pa kdaj bo kramp obvisel v zraku, lopata zadela ob kamen – toda le za trenutek – nadaljevali bodo še z več moči, še z več volje...

Vrnili se bodo 5. septembra. Morda malo utrujeni, toda ponosni, da so naredili kaj koristnega, veseli, da so spoznali nove prijatelje, se spet nekaj naučili, doživeli.

Ce je še kdo, ki bi rad sodeloval na MDA in spoznal brigadirsko življenje in se ni prijavil: PRIDI NA OK ZSMS GROSUPLJE IN IZPOLNI PRIJAVNICO!

BRIGADIRSKI ZDRAVO!

Spomin na delovno akcijo

Skoraj vsakdo si v življenju zastavi cilj, da bi nekaj dosegel ali doživel, nekaj kar se ne pozabi tako hitro, kar ostane v tebi in te plemeniti. Različne so želje in hotenja mladih, ki se vedno ne uresničijo tako, kakor bi želeli. Mislim pa, da bi moral vsak vsaj enkrat doživeti mesec brigadirskega življenja, ki krepi duha in telo in kar je najpomembnejše – širi bratstvo in enotnost med mladimi.

Spomini, ki me vežejo na delovno akcijo „Partizanski put 79“ so resnično lepi. To je bila moja prva akcija. Brigadirsko življenje sem dotlej poznal samo iz pripovedovanj, vendar to ni tisto pravo, to je treba doživeti. Pričakovanje je bilo zato toliko večje. Ko se prvič podajaš na pot, je v tebi še vedno dvom in pa vprašanje – ali je res tako kakor pripovedujejo?

Ze sprejem na Fruški gori je bil tako prisrčen in prijateljski, da so v trenutku izginili vsi dvomi. Naenkrat smo se spoprijateljili, kot, da se poznamo že dolgo, dolgo časa. Sploh pa potem nimaš več časa misliti in tuhtati, kajti brigadirsko življenje te potegne medse, preprosto prepustiš se njegovemu toku, ki te nese naprej, naprej... Dnevni minevajo kakor bi trenil, noči še hitreje. Samo se stiraš doli in minil bo brigadirski mesec. Utrujenost ob večerih premaguje občutek, da tudi ti delaš nekaj, kar bo nekemu koristilo. Nova prijateljstva se porajajo kakor zvezde na večernem nebu preko njih spoznavas domovino tako, kakršne doslej še nisi poznal. Vzkljujejo prve brigadirske ljubezni. Makedonka in Slovenec, pregraje daljave se rušijo, sloga in prijateljstvo vladata.

Vsem so se priljubili fruskogorski gozdovi, mogočna gmota sredi vojvodinske ravnine, njihov skrivnostni šepet, ki je odpiral srca in sejal med nas radost, veselje, prešerno razposajenost in včasih mistično zamaknjenost v razmišljanje. Na vsakem koraku so nas spominjali na rodno, hribovito in z gozdovi poraslo Slovenijo, morda smo se tudi zaradi tega počutili kakor doma.

Moti se, kdor misli, da je delovna akcija samo delo in še enkrat delo. Ne, časa je dovolj za vse, obilo sporta, kulturnih prireditev, gostovanj in izobraževalnih tečajev smo doživeli, poleg tega pa smo si ogledali Vojvodino počez in po dolgem. Vrhunec vsega pa pomeni srečanje brigadirjev iz vseh delovnih akcij po Jugoslaviji. Tistega leta je bilo srečanje organizirano na Paliću pri Subotici. Na takih srečanjih se akcijašomerijo v športnih igrah in prikazujejo kulturna snovanja brigadirjev pesnikov, pisateljev in glasbenikov. Najlepše priznanje za brigadirja je, da se sme takega srečanja udeležiti, seveda pa mora poprej pokazati določeno stopnjo aktivnosti v sekcijah, ki delujejo na vsaki delovni akciji v prostem času.

In za nami je ostal del zgrajene ceste, prepojene z znojem in tlakovan z našimi žulji, hektari pogozdenih površin in čudovito mladinsko brigadirsko naselje Letenka, ki bo naslednje leto zopet sprejelo mladino iz vseh delov naše domovine, željno brigadirskega dela in življenja.

Res je bilo lepo. Ni razloga, da tako ne bi bilo tudi letos in še lepše. Kajti Vojvodina in Vojvodinci so odprtega srca.

Tekst in foto: Bojan Ambroz

Brigadirsko naselje Letenka na Fruški gori je bilo zgrajeno na novo in brigadirji so imeli res dobre pogoje za delo in zabavo. Na sliki je del brigadirjev MDB „Jože Kovačič“ iz Grosupljega pri zasluženem popoldanskem odmoru pred svojim „paviljonom“.

YU 2 CAL DE YU 3 DRG = GE DR OM ES TNX FOR CALL VY GLD TO QSO = UR RST IS 599 = MY QTH IS GROSUPLJE = ES MY NAME IS DARE = PSE HW ? = YU 2 CAL DE YU 3 DRG K

YU 3 DRG DE YU 2 CAL = DR OM DARE TNX FOR CALL = MY QTH IS ČAKOVEC ES MY NAME IS MILICA = UR RST IS 599 = PSE QSL = MNI KX E 73 = YU 3 DRG DE YU 2 CAL ŠK

3. maja 1982 ob 20.25 uri po našem času ali ob 19.25 po GMT se je na radioamaterskih valovih 354 MHz prvič slišal tudi pozivni znak našega radiokluba. Iz majhne sobice, ki nam jo je dal začasno v souporabo Taborniški odred Louis Adamič Grosuplje, je radioamater Dare vzpostavil zvezo z radiomaterko Milico iz Čakovca, ki ima pozivni znak YU 2 CAL. Če se ne veste, je pozivni znak našega radiokluba „FRANC RODE“ Grosuplje – YU 3 DRG.

S pripravami na ustanovitev smo začeli že v 1980. letu. Toda šele 23. 6. 1981 nam je uspelo, da smo imeli ustanovno skupščino in s tem ustanovitev kluba.

Težav je bilo v začetku veliko in tudi sedaj se jih ne manjka. Kljub temu smo uspeli

izvesti tečaj za radiooperaterje C – razreda in tudi izpiti so bili uspešni. Največje zasluge ima pri tem vsekakor Mirko Marinšek, ki je vodil tečaj telegrafije. Njegovo nesebično poztvovalno delo se je izplačalo. Trenutno imamo v klubu 10 operaterjev z diplomom radioamaterjev C – razreda, ki bodo delali na KV in UKV področju radioamaterskih valov. Čeprav na izposojeni KV postaji, ki nam jo je posodil radioamater iz Ljubljane in provizorični anteni, smo že do sedaj vzpostavili nekaj vez, kar dokazuje, da se bo delo radiokluba nadaljevalo. V planu imamo še nabavo UKV postaje, s katero bi pritegnili veliko amaterjev, ki bi želeli delati na UKV področju, predvsem pa je to področje sprejemljivo za mlade oz. najmlajše.

Kot prvo delo, ki smo si ga zastavili, pa je opremitve prostora, ki smo ga dobili na razpolago. Upamo, da nam bo tudi to uspelo in to čimprej. Kot vedno, pa se zatakne pri denarju in tudi mi nismo brez teh težav. Z malo posluha občine bomo tudi to krizo prebrodili in se zadovoljneje bomo vzpostavili veze, zaenkrat na ožjem področju, ker imamo provizorično anteno, kasneje pa, ko bomo imeli „ta pravo“, pa tudi po vsej zemlji.

Verjetno vas zanima, kaj sta se pogovarjala Dare in Milica pri prvi vzpostavljeni vezi:

YU 2 CAL od YU 3 DRG – Dober večer, dragi prijatelj in hvala za odziv. Zelo sem vesel, da imava vezo. Raport za tebe je 599 (to pomeni, da je slišnost

in razumljivost Morzeovih znakov odlična). Moje mesto oddajanja je Grosuplje in ime mi je Dare. Kako me sprejemaš?

V povratni zvezi pa se mu je Milica zahvalila za vezo, povedala je, da oddaja iz Čakovca in, da ji je ime Milica. Raport je bil tudi 599 in prosila je Daretu, če lahko pošlje QSL kartico (QSL je kratica za potrditev zveze). Zaželala nam je mnogo DX zvez (to pomeni najdaljše zveze) in 73 (73 pa pomeni amaterski pozdrav).

V radioklubu bomo začeli tudi s konstruktorstvom.

Kogarkoli zanima in se želi vključiti v naše delo, naj se nam pridruži.

Vsem ostalim pa 73

YU 3 DRG

88 dreves za Tita

Krajani naše vasi smo se na pobudo KK SZDL in ZSMS Spodnja Slivnica odločili, da v enodnevnih delovnih akcijah posadimo 88 dreves in s tem prispevamo k praznovanju izziroma obeleževanju pomembnih zgodovinskih dogodkov izpred štirih desetletij in v počastitev leta kongresov. Te delovne akcije so se udeležili pionirji, mladinci in starejši občani, kar potrjuje povezanost in enotnost vasi. Drevesa, ki so posajena ob spodnjem delu ceste, ki vodi v našo vas, nam je podarilo Gozdno gospodarstvo Škofljica, obrat Grosuplje. Ta drevored bo vzpodbuda mladim, da bodo šli naprej po Titovi poti.

MDA na Ilovi gori

V soboto, 24. aprila je 20 mladincev iz osnovne šole „Ledina“ v Ljubljani pod vodstvom Marte Dobrovoljčeve prišlo na Ilovo goro popravljat lokalno cesto. Krajani morajo sami to cesto večkrat popraviti, vendar je bilo tokrat drugače: mladinci so se vrgli na delo z vsem ognjem svoje mladosti, da so krajane kar potegnili za sabo. Pozabili so na leta in so med mladimi odvrli vse svoje težave ter tekmovali z njimi. Skupno delo „starih in mladih“ je obrodilo sadove, tako, da so uredili 3 km ceste. Po končanem delu so tako domačini kot mladinci, oboji utrujeni od nadpovprečnega dela, čeprav utrujenosti nihče ni priznal, posedli, da bi si povrnili moči z malico, ki so jo pripravili domačini. Med jedjo je stekel živahen pogovor, saj med delom ni bilo časa. Oboji so skušali zvedeti čim več drug o drugem.

Slovo je obojim prišlo pre zgodaj. Mladinci so se, čeprav utrujeni, polni svežine, vrnili v zadimljeno mesto, veseli, da so opravili koristno delo, domačini pa, srečni, da imajo lep kos poti urejene, se bodo še lep čas spominjali pridnih mladincev.

Vaščani Ilove gore se zahvaljujejo vsem mladincem, ki so v akciji sodelovali, posebno pa še tovarišici Dobrovoljčevi, ki je te mlade in pridne ljudi pripeljala med nje.

Fani Godec

● OSNOVNA ORGANIZACIJA ZSMS DOB:

Po več kot petnajstih letih ...

Posebno matere in zene so vesele, če se jih kdo spomni ob njihovem prazniku, dnevu zena.

Prijetno pa so bile presenečene zene in matere v krajevni skupnosti DOB, ko so prebrale s plakatov, da so mladinci in mladinke pripravili ob njihovem prazniku proslavo, na katero so bile vabljene.

Presenetljivo je namreč dejstvo, da že več kot 15 let ni bilo v tej krajevni skupnosti take ali podobne kulturne prireditve. Kulturna zavest se je začela prebujati.

Upajmo, da bo zivela še naprej, da ne bo ta proslava samo ena lastovka kulturne pomladi v tej KS in se bo tudi v drugih krajih naše občine začelo razvijati kulturno življenje.

Obiskovalci proslave so bili s programom in njegovimi izvajanjem zadovoljni in ob mrazu in snegu zunaj, so se v topli dvorani gasilskega doma zavrteli ob zvokih glasbe z gramofona.

Plesalo je mlado in staro. Skratka, bilo je veselo!

Folkloristi ZAGRADCA

DT

PROBLEMI USMERJENEGA IZOBRAŽEVANJA

● Tri četrtine leta po veliki šolski revoluciji so za nami. Septembra smo po nekajletnih pripravah prešli na nov sistem izobraževanja – na srednje usmerjeno izobraževanje.

Kot vodilo smo napisali, da mora potrebe po kadrih narekovati gospodarstvo in s stipendijami smo usmerili priliv mladih v deficitarne stroke. Poleg tega pa naj bo tudi razporeditev programov in število oddelkov srednjega usmerjenega izobraževanja tako, da bo spodbujala mlade k proizvodnim poklicem. Za posameznika je dejansko kruto, če se ne more vpisati v šolo, ki ga najbolj veseli – na primer družboslovno-jezikovno ali matematično naravoslovno smer kot dedinji stare dobre gimnazije.

Če pa pomislimo osem, deset let naprej, vidimo za tega človeka še večjo krutost: v tako željni stroki bi ostal brez dela. To je torej ena od pozitivnih strani usmerjenega šolstva – ob predpostavki, da so plani potreb po kadrih ustrezni; upam si trditi, da vsaj v globalu potrebujemo več proizvodnih kadrov kot neproizvodnih.

Druga zelo dobra lastnost usmerjenega izobraževanja je – možnost horizontalnih in vertikalnih prehodov.

To pomeni, da lahko vsak udeleženec usmerjenega izobraževanja prehaja iz usmeritve (do neke mere seveda in ob dokazu potrebnega znanja), če ugotovi, da je program zanj prezahteven ali pa če ugotovi, da se je podcenjeval. Po drugi strani pa lahko vsakdo opravlja vse stopnje – od skrajšanega programa do doktorata.

Spremenile naj bi se tudi učne metode, saj so pogoji glede opreme za posamezne specialne učilnice zelo ostri.

Vse manj naj bi bilo predavanj izza katedra, udeleženci bi morali čimbolj aktivno sodelovati v učno – vzgojnem procesu, skratka morali bi postati subjekti vzgoje in izobraževanja (žal do sedaj tega večinoma še nismo uresničili). Ocene naj bi ne bile le sredstvo prisile v učiteljevih rokah, ampak pozitivna stimulacija za učence. Konec koncev se vsakdo uči zase, ne za učitelja ali za starše.

Tukaj bi lahko mladinska organizacija storila precej in pomagala dvigniti učne rezultate iz sivega povprečja ali iz še nižjih nivojev.

Našel sem nekaj prednosti novega sistema. Menim pa, da obstaja še druga plat medalje. Menim, da osebnost pri 14 letih ni vedno dovolj zrela, da bi se lahko odločila – pravilno odločila za poklic, ki ga bo opravljala vse življenje. Res je poklicno usmerjanje v osnovnih solah precej organizirano, vendar psihološki testi ne morejo biti popolnoma zanesljivo merilo za svetovanje. Osnovna šola tudi da premalo

pregleda v vsa področja dela, da bi se lahko posameznik odločil. Kasnejše preusmeritve pa so verjetno mučna zadeva, čeravno so formalno možne in dopustne.

Na drugo potencialno pomanjkljivost pa nas opozarja tale anekdotica iz ene od južnih republik, kjer so novi sistem že uredili. V delavnico so prišli novopečeni strugarji, mojster jim razkazuje stroje, potem pa naj bi začeli delati. Toda, glej čudo, le redki so se postavili na pravo stran stružnice in jo znali vklopiti, saj so v šoli večinoma opazovali inštruktorja, kako se stvari streže. Ta malce karikiran primer nam pove, kaj se zgodi, če je predvidenega premalo praktičnega dela. Upam, da smo se mi na napakah drugih kaj naučili in jih ne bomo ponavljali.

Postavlja pa mi še eno vprašanje: kdaj bo teorija (zakon o usmerjenem izobraževanju) dejansko zaživela v praksi; ideje so lepe, tu ni kaj. Njihov duh pa je treba čimprej uveljaviti v praksi. Kljub temu pa

moramo razumeti učitelje, pa tudi dijake, če bo ta proces nekaj časa trajal, kajti tako korenite spremembe se ne da peljati čez noč. Gre za ljudi, ljudje pa potrebujemo čas, da osvojimo novo. Upam, da žrtve tega ne bodo prve generacije „usmerjenec“, kot jih v šoli imejemo.

V naši občini imamo eno srednjo šolo: gimnazijo Josipa Jurčiča (v odmiranju). Letos so v tej šoli vpisovali v dva programa: dva oddelka družboslovno-jezikovne smeri in tri oddelke kovinarstva.

Za ti dve usmeritvi so se odločili na podlagi potreb združenega dela naše občine, delno pa tudi na račun tradicije stiške gimnazije kot pomembnega središča vzgojne in kulturne dejavnosti širokega zaledja. Dijaki so pretežno iz občin Grosuplje, Trebnje, Novo mesto, pa tudi iz Ljubljane in okolice.

Učni uspeh je na družboslovni še kar nekako zadovoljiv, na kovinski pa precej žalosten. Vzrok za to so v veliki meri prenatrpani in pretežki programi, kot sem že večkrat slišal od dijakov. O tem bi morali pristojni tovariši razmisliti in raziskati, če je srž problema res le v nedelav-

nosti učencev. Roko na srce, objektivnega opazovalca lahko stisne, ko zagleda zajeten kupček knjig in delovnih zvezkov, ki jih morajo usmerjenci osvojiti. Zlobni jeziki pravijo, da te dokončno res stisne, ko jih odpreš in ugotoviš, da si lahko kar srečen, ker si se šolal še po starem. Da ne bo nesporazuma: nisem za linijo najmanjšega odpora, ki je precej pogosto filozofija povprečnega srednješolca, ne zdi pa se mi tudi primerno pretirano obremenjevanje petnajstletnika, saj mu to lahko uniči veselje do dela, lahko mu zmege cilj, ki ga vidi(?) pred sabo.

Kaj pa menijo dijaki o novem sistemu?

Usmerjeno izobraževanje je prineslo precej sprememb v procesu vzgoje in izobraževanja. Velika je povezanost med šolo in kulturnimi ter delovnimi organizacijami. Več je možnosti, da se dijaki kulturno izobražujejo. Všeč mi je obvezna 14-dnevna praksa v delovni organizaciji, saj le tako lahko spoznamo, kakšno je življenje in delo v proizvodnji.

Mislím, da je učni program preobsežen.

V usmerjenem izobraževanju bi bilo treba še marsikaj spremeniti in dopolniti. Najprej je treba pripraviti učitelje na nove učbenike in jih šele nato uporabiti v praksi. Veliko profesorjev razlaga še po starih knjigah, v katerih pa je snov podana mnogo bolj obširno. Tudi profesorji bi morali biti bolj poučeni o poteku izobraževanja, o preusmeritvah

Učbenika za angleščino in kemijo se mi ne zdita dobra. V prvem je slovnica premalo razložena, lekcije niso povezane. Učbenik za kemijo je preobširen, tako, da ne moremo obdelati vse snovi.

Moj odnos do posameznosti je precej kritičen, če pogledam usmerjeno izobraževanje kot sistem, pa menim, da je precej boljši kot stari, saj le redko kdo ostane brez izobrazbe. Seveda pa se bo sistem z leti še dopolnil in izboljšal. Tako torej sami udeleženci.

Prav zelo navdušeni nad ureditvijo novega sistema niso. Skupni imenovalec vseh odgovorov je preobširna snov. O tem bi veljalo razmisliti.

PRIMOŽ JAKOŠ

Kurirčkova pošta 1982

Kot vsako leto, bodo tudi letos naši pionirji nosili kurirčkovo pošto – torbo. Sprejeli jo bodo na Debečem 28. maja 1982 ob 11. uri od pionirjev Litije in jo 4. maja 1982 predali pionirjem šole Prevole, občina Novo mesto.

V tem času bodo vsi pionirji naših sol prenesli pozdrave predsedstvu SFRJ po skrivnih poteh kot nekdanji kurirji – borci. Seveda bodo obiskali vsa partizanska obelazja in ob tem imeli tudi prireditve – mitinge. Na teh prireditvah se bodo spomnili vseh velikih obletnic letošnjega leta. 90-letnice tovariša Tita, 40-letnice slovenskih brigad in predvsem 40-letnice svoje pionirske organizacije. Pri vseh teh prireditvah je pionirjem že do sedaj stala ob strani ZZB NOV in vse družbeno politične organizacije naše občine in KS. Živa beseda je veliko več vredna, kot vsa napisana gesla.

Vse prireditve niso v takem času, ko ljudje niso na delovnih mestih, vendar ne sme biti nobene prireditve, da se je ne bi udeležili naši krajani. Zato je prav, dragi občani, da se, ko boste dobili vabilo pionirjev v vaši krajevni skupnosti, udeležite prireditve, na katere vas vabijo. Samo tako bomo lahko vzgojili mladi rod, da bo znal hoditi po poti slavnih tradicij naših predhodnikov.

Za domovino s Titom naprej!

OBRAMBNI DAN

V soboto, 24. aprila smo imeli na naši šoli obrambni dan. Ob 12. uri smo pričeli z normalnim poukom. Kar naenkrat smo zaslišali sireno, ki je naznanila nevarnost.

Čez pet minut je prišel kurir, ki je prinesel sporočilo, da se od Ivančne gorice bliža „soyražnik“ in da se moramo takoj umakniti na varno.

Hitro smo pospravili najnujnejše in pri zadnjih vratih zapustili šolo. V spremstvu izvidnikov, prometnikov, aktivistov RK in ob varstvu predstavnikov CZ in NZ smo v koloni po eden odšli po skrivnih stezicah na „osvojenem ozemlje“, kjer smo bili na varnem.

Vaščani Grintovca so nas lepo sprejeli in postregli s toplim čajem. Razdeljeni v dve skupini smo v kmečkih hišah ob toplih krušnih pečeh nadaljevali s poukom. Imeli smo pravo partizansko šolo. Razrede smo okrasili s Titovo sliko, zastavicami in raznimi gesli. Skupaj smo recitali Prešernovo Zdravljico, peli partizanske pesmi in brali zgodbe o Titu, partizanih, kurirjih.

Na položaju smo natiskali ZAGRADČANA.

Večkrat nas je obiskal kurir, ki nam je prinašal papir in svinčnike. Obiskali so nas tudi predstavniki Naše KS in občine. Tov. Orel nam je vedel marsikaj povedati o svojih doživljajih med vojno. Popoldne smo dobili obvestilo, da je nevarnost minila in se lahko vrnemo v pravo šolo.

Zapustili smo oba razreda in imeli miting. Recitali smo in peli. Vmes smo prebrali pismo Franca Severja in tov. Slavka Medveda, ki se naše akcije nista mogla udeležiti.

Poslovlili smo se od prijaznih vaščanov, pospravili smeti in odpadke ter zadovoljni odšli domov.

V akciji – obrambnem dnevu 82 smo se naučili marsikaj, kar nam bi zelo koristilo, če bi prišlo do nesreče ali vojne.

Učenci 4. r. osnovne šole Zagradec

Aktivnost mladih v KS Spodnja Slivnica

V naši krajevni skupnosti so po obnovi Zadružnega doma dobili mladi možnost, da si uredijo prostor, kjer bi se lahko sestajali. To so tudi izrabili in v kratkem času pripravili prostor, ki služi svojemu namenu, čeprav bo treba še veliko storiti, da bo dokončno urejen. Mladi so si zadali še veliko drugih nalog, ki so se jih uspešno lotili.

Med drugim so se lotili izsuševa-

nja in priprave terena za nogometno igrišče. Od začetka februarja organizirajo v sodelovanju s Kulturnim društvom ure pravljic za najmlajše. Začeli so tudi z načrtnim delom s pionirji, da bi jih tako pripravili za kasnejše aktivno vključevanje v delo mladinske organizacije. Pozimi so organizirali mladinske pleske. Za svoje člane so organizirali dve predavanji in sicer na temi: Cerkev in klerikalizem in

KIDRIČEVA BRALNA ZNAČKA

Na naši šoli že nad 20 let beremo za Jurčičevo bralno značko. Vendar obstajajo še druge, med njimi tudi Kidričeva. Za to bralno značko smo 8. razredi izvedli letos. Tovarišica Samčeva nam je povedala o njej in nam pokazala knjige. Med nami so takoj vzbudile zanimanje. Prijavilo se nas je kar precej. Tovarišica nam je prinesla knjige, vendar jih je bilo premalo, zato smo jih morali zamenjati. Kljub napornemu učenju, ker se bliža konec šolskega leta, pa tudi doma imamo precej dela, smo knjige vsi prebrali v zelo kratkem času.

V programu za Kidričevo bralno značko so bile knjige naših političnih pisateljev: Edvard Kardelj – Potovanje skozi čas, Josip Broz Tito – O liku komunista, Friederich Engels – Vloga dela pri oblikovanju človeka in Friederich Engels – Teorija nasilja.

Vsak učenec je moral prebrati tri knjige. Knjige govorijo o

razvoju človeka in družbe, o gospodarstvu, o nasilju, ki ga je tudi danes še veliko po svetu. Posebej zanimiv je bil razgovor s tov. Intiharjevo, ki nas je izpraševala o prebranih delih. Vse teme smo poskušali posodobiti, povezati s časom, v katerem živimo. Najbolj všeč nam je bila knjiga tov. Kardelja: Potovanje skozi čas.

Branje družboslovne literature je potrebno, koristno in primer-

no tudi za osmošolsko mladino. Na naši šoli smo začeli širiti to vrsto literature že lani, ko sta sodelovala le dva učenca. Letos je tekmovalcev že 34.

Prebrana dela in pogovor sta nam prinesla veliko novih in koristnih spoznanj o človeku in njegovem mestu v družbi nekoč in danes.

Mladinci OO ZSMS

OŠ STIČNA

ZA VEGOVO PRIZNANJE

Občinsko tekmovanje iz matematike za srebrno Vegovo priznanje je bilo letos v Šolskem centru Josip Jurčič.

V soboto, 17. 4. je v Šolskem centru Josip Jurčič tekmovalo 90 najboljših matematikov šestih, sedmih in osmih razredov naše občine.

Devetnajst tekmovalcev je prejelo srebrna Vegova priznanja. Vrstni red najboljših pa je:

6. razred

1. mesto: Gregor Jakoš, OŠ Stična
2. mesto: Mateja Štrus, OŠ Louis Adamič, Grosuplje
3. mesto: Samo Kavšek, OŠ Stična

7. razred

1. mesto: Gregor Fric, OŠ Šmarje Sap
2. mesto: Matej Potokar, OŠ Šmarje Sap
3. mesto: Ana Pušljar, OŠ Stična

8. razred

1. mesto: Peter Gril, OŠ Louis Adamič Grosuplje
2. mesto: Matija Zavodnik, OŠ Edo Turnher Primož, Višnja gora
3. mesto: Luka Rojko, OŠ Louis Adamič, Grosuplje

M. P. OŠ STIČNA

KULTURNI DAN NA OSNOVNI ŠOLI LOUIS ADAMIČ GROSUPLJE

Šolsko kulturno društvo je v počastitev 9. kongresa ZKS organiziralo za učence od 1. do 4. razreda in učence s prilagojenim učnim programom kulturni dan. Sodelovali so vsi učenci in učitelji razdeljeni v posamezne interesne skupine in po težavnostni stopnji.

Organizirane so bile naslednje skupine: dramatizacija pravljice, ogled pravljice na diafilmu, dve likovni skupini, ljubitelji petja, obisk kulturnih znamenitosti Louisa Adamiča v Prapročah in Franceta Prešerna na Kopanju, obisk filmske predstave, dve skupini ljubiteljev knjige, obisk Narodne galerije v Ljubljani - ogled Petkovskih del, izdelovanje rekvizitov za dramatizacijo pravljice, ogled nastajanja risane filma na TV.

Delo je potekalo v teh eta-

pah: učenci so se dve uri aktivno ukvarjali z neposrednimi dejavnostmi, sledil je medsebojni obisk po skupinah in ogled rezultatov neposrednega dela, zadnje uro so se vsi učenci zbrali pri razrednikih v svojih učilnicah.

Vsi učenci so bili razdeljeni v 16 delovnih skupin. Povprečno je bilo v vsaki skupini 30 učencev. Za delo posamezne skupine sta odgovarjala po dva mentorja, razen pri filmski in glasbeni vzgoji. Tovarišice so se za svoje naloge zelo skrbno pripravile. Predhodno so zbrale ves potreben material. Pripravile so tudi učilnice na poseben način, ki je odgovarjal njihovem delu. Učenci so prišli v spremenjeno okolje in tudi način dela je bil spremenjen in zato zanimiv. Ker so se učenci za delo odlo-

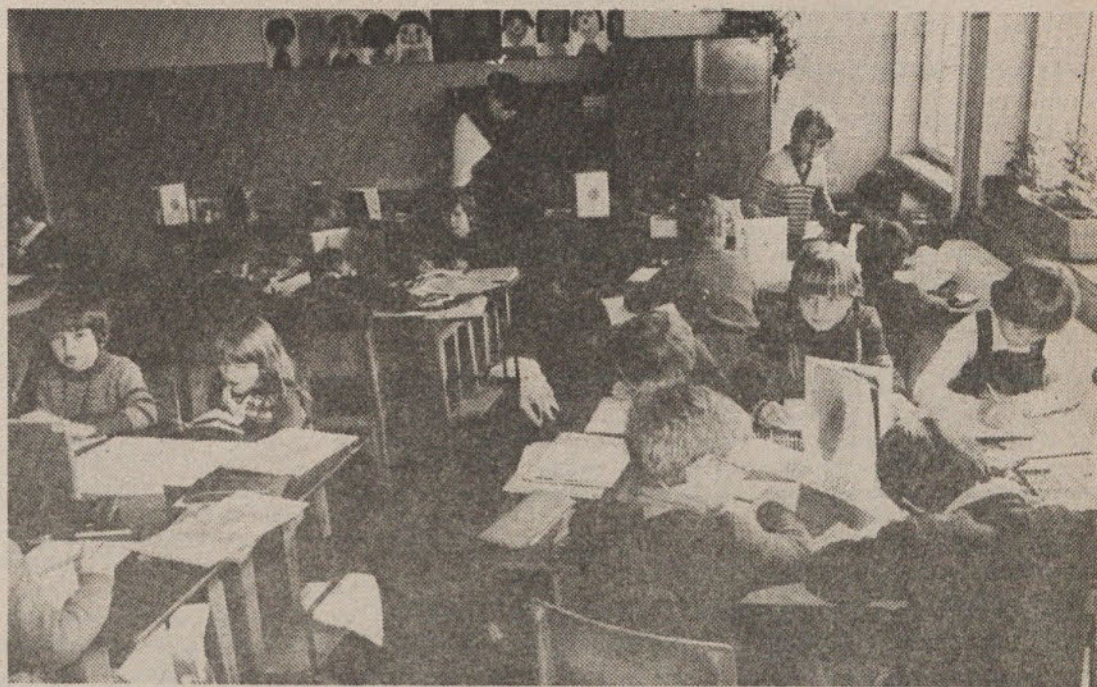
čali po interesih, so bili pri delu aktivni, vztrajni in zadovoljni. Temu primerni so bili tudi rezultati dela posameznih skupin. Po zaključku dneva so učenci izrazili željo, da bi radi imeli več takih dni.

Tudi mentorji so bili z načinom, pestrostjo in rezultati dela zelo zadovoljni.

Z nami sta sodelovali tudi podružnična šola Polica in Kopanj. Pri kulturnem dnevu je sodeloval tudi foto krožek. Vse skupine in njihovo delo so fotografirali.

Nekaj uspešnih izdelkov smo mentorji pripravili za razstavo, ki smo jo takoj izvedli v avli kulturnega doma in v avli družbenega doma Grosuplje.

Mentorici:
Olga Žitnik
Anica Zajec

Ljubitelji pravljic (dramatizacija)

Bila sem pri pravljčni skupini. Zvedeli smo, kako nastanejo pravljice, katere so ljudske in umetne pravljice. Potem smo poslušali pravljico Medved išče pestunjo. Ena skupina je pravljico narisala. Druga skupina je pisala stavke o zivalih. Jaz pa sem bila v skupini, ko smo pravljico zaigrali. Veliko drugih skupin nas je prišlo gledat. Zelo so nam ploskali. Želim si, da bi bilo še veliko takih dni v letu.

Špela Ahlin, 1. b

Ljubitelji knjige (3. in 4. razred)

V četrtek je bil kulturni dan. To ni bil navaden dan, nisimo se učili kot ponavadi. Razdelili smo se v skupine. Bila sem pri skupini ljubiteljev knjig.

Ko smo prišli v razred, smo se vsedli po skupinah. Bila sem v tretji skupini. Tovarišici sta nam razdelili teme. Izbrale smo si Belo krajino in pisatelja Franceta Bevka. Odgovore smo našle v knjigah Mladi vedež in v Enciklopediji. Ko smo končali, je vsaka skupina prebrala svoje odgovore. Za vsak pravilni odgovor je skupina dobila dve točki. Možnih točk je bilo 32. Dosegle smo jih 20. Zasedle smo 4. mesto.

Želim si še veliko takih ali podobnih dni.

Urška Brodnik, 4. a

MISLI NAŠIH NAJMLAJŠIH

Kaj je to — mladost?

Kaj je to — mladost? smo povprašali učence OŠ Louis Adamič v Grosupljem. In oni so nam povedali:

Mladost je neka življenjska doba, ko si se mlad. Hodiš v šolo, se učiš, ubogati moraš starejše. Tudi veliko smeha in radosti je v njej pa tudi veliko žalosti.

Sašo, 3. b

V mladosti se kaj naučiš. Starši te komandirajo. Mladost je igra, sreča, prijateljstvo. Mladost so letni časi.

Aljoša, 3. b

Mi smo mladi. Mladost je sreča. Mladost je to, da imaš gladkokožo. Zdaj, ko sem mlada, bi rada postala učiteljica. Mladost je tudi sonce. Mladost je skratka vse. Mladost je ljubezen.

Maja, 1. a

Mladost smo mi mladi.

Mladost je, da nam kdo ukazuje.

Mladost je to, da se igramo.

Mladost je to, da lahko tečemo in hitreje hodimo.

Mladost je to, da smo odporni proti mnogim boleznim.

Mojca, 3. b

Mladost je, da se lahko ukvarjamo s športom, da smo zdravi in močni. V mladosti se lahko učim, igram, plezam, se lovim...

Boštjan, 3. b

Mladost je pomlad.

Helena, 1. a

Mladost je to, da se igram. Nočem pospravljati. Nagajam mami. Nočem paziti mlajšega brata in ne dam sestri kotalk in jo zajrkavam.

Predrag, 3. a

Mladost je to, da smo zdravi in močni.

Mladost je to, da se sprostim.

V mladosti gremo lahko v kino.

V mladosti pomagamo starejšim.

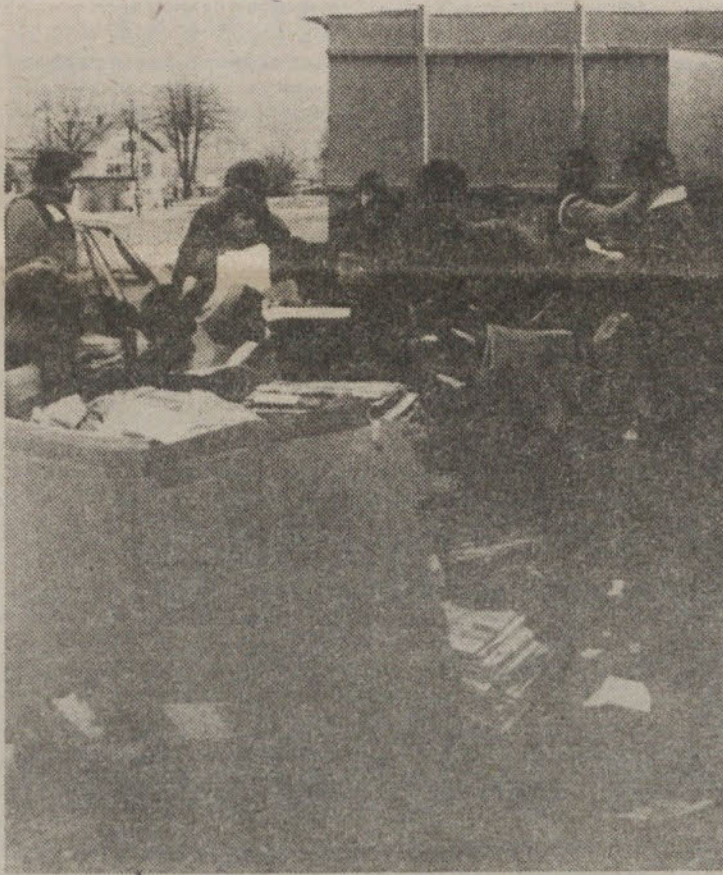
Andrej, 3. b

Moja mladost je lepa. Najbolj lepo mi je poleti, ko gremo na morje. Zelo rad se kopam in zogam.

Aleš, 3. b

Ce smo mladi, se imamo radi. Ko smo mladi, smo pridni.

Klemen, 1. a

AKCIJA

Zbiranje starega papirja

Pod geslom: „Varčujmo zelene površine.“ je tudi v šolskem letu 1981/82 potekala akcija zbiranja starega papirja na osnovni šoli „Louis Adamič“ Grosuplje.

Mladi člani Rdečega križa so septembra 1981 zbrali 14.130 kg, v mesecu aprilu 1982 pa 17.200 kg. Tako so skupno zbrali 31.330 kg. Ker zbiramo star papir pod geslom: „Varujmo zelene površine.“ smo tako prihranili 109.655 m³ lesa pred poseko.

V maju nameravamo organizirati še eno zbiralno akcijo. Od 1. septembra 1981 do 31. maja 1982 poteka po vsej Sloveniji tekmovalna akcija za najboljšo RS, ki bodo zbrale največ starega papirja. Učenci RS, ki bodo zbrali največ papirja, bodo prejeli nagrade, ki jih je razpisala SOZD SLOVENIJA PAPIR.

Denar bo Papir servis Ljubljana nakazala pionirski igralnici, ki bo sredstva razdelila posameznim RS, ki bodo samoupravno odločale o namenu in porabi denarja. Na vsakih 100 kg zbranega papirja bodo posamezniki prejeli posebno značko:

„DOBER ZBIRALEC PAPIRJA“. Največ značk, kar 25, je prejela RS 6.A, kjer so zbrali preko 2500 kg papirja.

O poteku akcije so bili učenci sproti obveščeni preko šolskega radia in obvestil v avli šole.

Upamo in želimo, da bo tudi naslednja zbiralna akcija v maju 1982 tako uspešna in se bodo mladi člani Rdečega križa ponovno izkazali in obvarovali pred poseko še nekaj m³ gozdnega bogastva.

Mentorici: Nada Šubelj,
Vera Knapic
Mentorica PH: Marija Škrjanc

Krik iz dekliškega vzgojališča

Sem gojenka dekliškega vzgojališča v Višnji gori. Menim, da je samo to dovolj, kar bi morali vedeti o meni, kajti v vsej zgodbi sama niti nisem pomembna.

Razlog, ki me je prisilil v to pisanje, je popolnoma enostaven. Vse to pišem zato, ker me moti odnos, ki ga imajo do nas nekateri ljudje v Višnji gori in njeni bližnji okolici.

To so mladi fantje, ki naša dekleta napadajo prav na brutalen način. Res je, da nekatere posameznice s svojim obnašanjem izzivajo in včasih tudi ne zavestno spodbujajo njihovo obnašanje, a to še ne pomeni, da se lahko spravljajo na vse, nas nadirajo in podobno.

Proti nekaterim posameznikom so že bile sprožene prijave preko organov varnosti, a kaže, da to ni bilo zadostno opozorilo.

Ko se vrnemo iz izhodov in dopustov (to je največkrat med 19.30 in 20.00 uro), je že tema. Peš moramo priti od železniške postaje do doma. To sicer ni daleč, a vseeno dovolj, da imajo čas za nadlegovanje. Prav tako jih nič ne ovira, če smo skupaj s svojimi starši ob nedeljah na izhodu v Višnji gori. Kaj se ne zavedajo, da s tem lahko zrušijo ali vsaj zrahljajo naš odnos s starši, ki ga poizkusamo na novo izgraditi?

Zgodilo se je tudi že, da so napadli nekaj fantov naših deklet, ko so le-ti prišli na obisk. Včasih katera od naših deklet dobi pismo ali razglednico, kjer so napisane vse nemogoče stvari, ki pa jih tukaj raje ne bi pisala.

Marsikatera ima tu okoli tudi dobre prijatelje, ki nam poizkušajo pomagati, a vse to se največkrat konča z grozljami in mogoče ni več daleč tisti čas, ko bodo na vrsto prišli tudi pretepi. Nekoč dobri prijatelji lahko tako postanejo veliki sovražniki!

Da ne govorimo o tem, kolikokrat se o kateri od deklet širijo lažne govorice!

Z mladinci v Višnji gori in Grosupljem že dolgo časa lepo in aktivno sodelujemo. Med nami ni nikoli prišlo do podobnih konfliktov.

Drznost nekaterih pa še vedno narašča. Včasih jim celo prisotnost naših vzgojiteljev in tovarišev ni ovira za njihove spetakljive besede in posvke. Zgodijo se, da ob nedeljah čakajo že v Ljubljani na železniški postaji in potem tudi na vlaku nimaš miru pred njimi.

Do kam bo pripeljalo vse to? Odtujujemo se in mislimo drug o drugem vse najslabše. Nikoli ne moreš vedeti kaj se bo zgodilo. Mogoče bo s časom postalo vse to nezanimivo, vendar, v to ne verjamem, kajti to se že dolgo prenaša iz generacije v generacijo. Mogoče, kar je bolj verjetno, pa se bo stvar razvila do te stopnje, da bo postala nevarna, in bo treba ukreniti kaj bolj resnega kot so opomini preko organov varnosti?

Saj se podobne stvari dogajajo okoli vseh zavodov, posebno tam, kjer so tudi dekleta, a še nikoli nisem zasledila ali slišala, da bi bilo kje v takšni meri kot pri nas.

Vsak človek, pa naj bo še tako slab, nosi v sebi ponos, ki mu ne dovoljuje, da bi nekdo, pa naj bo to upravičeno ali neupravičeno, javno žalil in napadal.

Čprav vse to pišem (to izrecno poudarjam) v svojem imenu, menim, da moje mnenje in stališče, ki sem ga navedla deli z menoj večina gojenk.

Bojim se edino tega, da bi se mogoče stvari po tem mojem pismu še poslabšale. To bi bilo v popolnem nasprotju z mojo resnično željo, da bi bilo vsega tega že enkrat konec.

Gojenka DV VG

IZ DELA IZHAJAJO OSNOVNE SAMOUPRAVLJALSKE PRAVICE

Položaj brezposelnosti je družbeni položaj človeka, ki mu praktično ne omogoča nikakršnih pravic oz. uveljavljanja njegovih interesov.

V Sloveniji, kjer je trenutno zaposleno blizu 800.000 delavcev, problema brezposelnosti do nedavnega nismo poznali. Število začasno nezaposlenih pa je v zadnjih dveh letih začelo nekoliko naraščati. Konec letošnjega marca je zaposlitev iskalo okoli 13.000 oseb.

Spričo dejstva, da živimo v izjemno zaostrenih pogojih, tega števila ni potrebno dramatizirati. Ne smemo pa ga tudi zanemariti, saj je delo tista temeljna vrednota, ki človeku zagotavlja njegov gmetni in družbeni položaj in s tem njegovo socialno varnost.

Najbolj zaskrbljujoče pa je dejstvo, da narašča število tistih, ki iščejo zaposlitev, pa so stari do 26 let. Teh je več kot polovica vseh iskalcev zaposlitve in sicer blizu 6.900. Med njimi je več kot polovica nekvalificiranih in polkvalificiranih, okoli 3.200 pa je strokovno usposobljenih.

V občini Gruplje je trenutno prijavljenih 125 iskalcev zaposlitve od tega jih išče prvo zaposlitev 44 (38 brez poklica, 4 s poklicno šolo in 2 s srednjo izobrazbo) - podatki iz decembra 1981.

Prav iskalcem prve zaposlitve moramo v bodoče posvečati večjo pozornost. Bolj bomo morali spoštovati družbeno uveljavljanje načela kadrovske politike, da bomo onemogočili prostor familijarnosti, podjetniški zaprtosti in podobnim negativnim pojavom, pri čemer mislim predvsem na razpise prostih mest. Rešitev je možna tudi v čimbolj doslednem zaposlovanju prek skupnosti za zaposlovanje.

Zveze skupnosti in občinske skupnosti za zaposlovanje vodijo akcijo za oblikovanje in spremljanje letnih načrtov zaposlovanja. Celotna aktivnost v zvezi s temi načrti je usmerjena predvsem k trem osnovnim ciljem:

- k zaposlovanju v okviru realnih dohodkovnih možnosti, ki so v letu 1982 in bodo tudi v prihodnjih letih nekoliko ožje kot v preteklosti;
- k čimbolj produktivnem zaposlovanju v skladu z zahtevo republiške resolucije, da bi bil prirast prihodka v OZD na račun produktivnosti vsaj 2/3;
- k premagovanju zaprtosti kolektivov pred zaposlovanjem mladih strokovnih kadrov, kar je edina pot k postopnem dvigu zaposlit-

vene strukture in k večji inovacijski odprtosti združenega dela.

Za našo občino je značilna tudi neugodna struktura potreb po delavcih in kritje teh potreb. Za leto 1981 ugotavljamo, da je bilo potreb po kadrih z višjo šolo 66, od tega pokritih samo 27, z visoko šolo 63, od tega pokritih samo 33.

Iz teh podatkov je mogoče oceniti, da se želje študirajoče mladine razhajajo s potrebami združenega dela, zlasti v domači občini. Pričakujemo, da bo usmerjeno izobraževanje zmanjšalo neskladje med strukturo mladih, ki končujejo šolo in strukturo potreb, ki jih izkazuje združeno delo. Večjo vlogo pa bo morala odigrati služba poklicnega usmerjanja po šolah, vključiti pa bi se moral tudi koordinacijski odbor za usmerjanje vpisa pri OK SZDL. Mladim, ki se odločajo o svojem bodočem poklicu, bi morala biti dostopna prava informacija o možnostih zaposlitve. Le tako bodo lahko svoje želje uskladili s potrebami združenega dela. Usmerjanje vpisa seveda ne bo učinkovito, če združeno delo ne bo pripravilo dolgoročnih kadrovskih planov. Za to delo so potrebne ustrezno usposobljene kadrovske službe.

Seveda je problem preprečevanja brezposelnosti zelo kompleksen, za njegovo reševanje je potrebno angažiranje cele vrste dejavnikov. Najpomembnejše pa je, da bomo vsi sprejete obveznosti odgovorno izvrševali.

Problem brezposelnosti najbolj občutijo mladi, zato je razumljivo, da ZSMS v predkongresnem obdobju posveča veliko pozornost temu vprašanju. V osnutku resolucije za XI. kongres ZSMS, ki bo oktobra v Novem mestu, je veliko prostora namenjeno rešitvi tega družbenega vprašanja.

Rešitve so nakazane predvsem v preusmerjanju delavcev, zaposlovanju študentov in pripravnikov, v usmerjenju honorarnega in pogodbenega dela, o skrajšanju delovnega časa, uvajanju večzmenkega dela tam, kjer za to obstajajo možnosti, ter boljsem izkoriščanju proizvodnih zmogljivosti in delovnega časa.

Dolgoročno pa ZSMS zagovarja uveljavljanje prehoda na usmerjeno izobraževanje, postopno oživljanje gospodarske rasti in intenzivno zaposlovanje, ki skupaj z uveljavljanjem socialističnega samoupravljanja lahko pomeni edino alternativo za naraščanje brezposelnosti.

STONE KOGOVŠEK

SEZNAM POKLICEV V SR SLOVENIJI, KI JIH JE PREVEČ IN JE TEŽKO DOBITI ZAPOSILITEV

Avtomehaniki, tehnični strojni risarji, elektromehaniki, frizerji, prodajalci, vzgojitelji, predmetni učitelji biologije, predmetni učitelji zemljepisa, predmetni učitelji zgodovine, specialni pedagogi, socialni delavci, višji zdravstveni tehniki, profesorji angleščine, profesorji telesne vzgoje, dipl. biologi, dipl. geografi, dipl. umetnostni zgodovinarji, dipl. psihologi, ostali družboslovci (sociologi, politiki, novinarji), likovni umetniki, dipl. arhitekti.

SEZNAM POKLICEV V SR SLOVENIJI, KI JIH ZELO PRAMANJKUJE IN JE LAHKO DOBITI ZAPOSILITEV

Kmetijec, rudarji, metalurgi, oblikovalci in obdelovalci kovin, monterji (stavbni monterji, monterji hladilnih naprav, monterji TT linij), električarji, elektromonterji, zidarji, tesarji, železokrivci, izolatorji, pleskarji, steklarji, mizarji, živilski delavci, natakariji, rudarski tehniki, metalurški inženirji, strojni inženirji, elektro inženirji, predmetni učitelji matematike in fizike, predmetni učitelji praktičnega pouka varnostni inženirji, predmetni učitelji glasbe, dipl. kmetijski inženirji, dipl. rudarski inženirji, dipl. metalurški inženirji, dipl. inženirji kemijske tehnologije, dipl. strojni inženirji, dipl. elektro inženirji, dipl. inženirji lesarstva, dipl. inženirji živilske tehnologije, profesorji fizike, profesorji matematike.

● MEDOBCINSKO TEKMOVANJE „TITO-REVOLUCIJA-MIR“

DRUGO MESTO

Po uspešnem zaključku občinskega tekmovanja mladih, zgodovinarjev, ki je bilo v šolskem centru Ivančna gorica - Stična, smo se v soboto, 24. aprila udeležili medobčinskega tekmovanja v Kočevju.

V Kočevju smo bili zelo lepo sprejeti. Kljub temu smo že bili nestrpni in tudi „tremo“ smo že imeli. Po uvodnem pozdravu smo odnesli vence k spomeniku padlim, kjer smo se tudi fotografirali. Seznanili smo se tudi z narodnim herojem Jožem tom Boldanom - Silnim, ki nas je seznanil z lepotami kočevskega kota, saj je izreden ljubitelj narave. Nato se je začelo tekmovanje.

Testi niso bili nič kaj lahki, saj smo se kar uro in pol potili. Kljub temu smo bili z rezultati zadovoljni, saj smo ekipno dosegli II. mesto, posamezno pa je bila Mojca Steklačič iz osnovne šole Stična na IV. mestu.

Tekmovanje „TITO-REVOLUCIJA-MIR“ se bomo še udeleževali, saj se na ta način pridobi ogromno znanja o naši NOB in o povojni graditvi naše socialistične in samoupravne domovine.

Udeleženci tekmovanja

pa še vedno niso omenili, smo dojeli, da smo res mi prvi. Seveda smo bili veseli.

Večini tekmovalcev so se zdela vprašanja na občinskem tekmovanju zelo težka. Kaj meniš ti o tem?

„Ja, kaj pa vem. Meni so se zdela težka predvsem, ker je bilo treba navesti toliko datumov. Vendar ko sem si kasneje ogledovala vprašanja prve - osnovnošolske skupine, so se mi zdela ta še skoraj težja. Če pa primerjam vprašanja z občinskega tekmovanja z vprašanji z regijskega tekmovanja, se mi zde pa sploh čisto enostavna.“

Ko si že ravno omenila regijsko tekmovanje, kakšni pa so tvoji vtisi s tekmovanja v Kočevju?

„Regijsko tekmovanje je potekalo zelo „nefer“. V razredu so bili večinoma le mentorji posameznih ekip, ki so članom svojih ekip pomagali. Kasneje smo se zaradi tega sicer pritožili, toda zdi se mi, da ni dosti pomagalo. Tudi na razglasitev rezultatov smo morali čakati izredno dolgo, saj se je razglasitev, ki je bila napovedana ob 13.30, začela kar dve uri prepozno.“

Kako pa so vaši sodelavci sprejeli vaš uspeh na občinskem in na regijskem tekmovanju?

„Ja, čestitali so nam. Tudi oni so bili veseli naših dobrih uvrstitev, saj smo z njimi

dokazali, da tudi mladi v DO nismo kar tako.“

Na kvizu, ki je bil ob sprejemu štafete v šolskem centru kot nek zaključek letošnjega tekmovanja TITO - REVOLUCIJA - MIR v naši občini ste se uvrstili na drugo mesto za OO ZSMS KS Ivančna gorica. „Pokopalo“ vas je vprašanje, kdaj praznujejo svoj dan MDB.

„Ja, tega datuma se res nismo zapomnili. Zazdelo se mi sicer je, da je to prvi april, a odgovoriti glasno si kar nisem upala. Kaj hočeš, prvi april mi je pač bolj znan kot dan laži kakor kot dan MDB. Pa vendar smo se za to zaključno tekmovanje še najbolj pripravljali. To je bilo namreč edino tekmovanje pred publiko, prejšnja dva tekmovanja (občinsko in regijsko) sta bila v obliki testa. Zato smo imeli kar malo treme, ko nas je poslušalo in gledalo toliko ljudi. Sem pa na dan tekmovanja vstala in se začela učiti že zelo zgodaj - že ob pol štirih.“

Za letos ste torej končali s tekmovanji. Ali lahko pričakujemo vaše sodelovanje na kvizu tudi drugo leto?

„Seveda, mislim, da sedaj ne bomo odnehali. Vsaj z Alojzjem sva sklenili, da drugo leto zopet tekmujeva, morda pa se bo tudi Tone še premislil in se nama pridružil.“

Meta Roglič

Najboljša občinska ekipa (foto: Bojan Ambrož)

● KVIZ TITO - REVOLUCIJA - MIR

Tudi mladi iz DO nismo kar tako

Razgovor z najboljšo posameznico občinskega kviza in članico zmagovalne ekipe Mijo Kuplenk

3. aprila je bil v šolskem centru Ivančna gorica - Stična občinski kviz TITO - REVOLUCIJA - MIR. Na kvizu, ki je bil letos posvečen 90-letnici Fitovega rojstva, je sodelovalo 26 ekip. 17 ekip se je pomerilo v prvi skupini, v skupini osnovnih šol, kjer je zmagala OS Stična (II. ekipa), v drugi skupini, kjer je sodelovalo 9 ekip OO ZSMS v srednjih šolah, krajevnih skupnostih in organizacijah združenega dela, pa so z veliko prednostjo 46 ekip pred drugouvrščeno ekipo Gimnazije Josipa Jurčiča Stična (4. a. azredom) zmagali mladinci iz DO Avtoprevoz iz Ivančne gorice. Člani te ekipe: Mija Kuplenk, Alojz Markovič in Tone Oswald so bili tudi najboljši posamezniki, saj so zasedli prva tri mesta. Z zmago ekipe Avtoprevoza se je tako med zmagovalce kviza vpisala tudi DO.

Na kviz TITO - REVOLUCIJA - MIR se v naši občini le redko prijavijo ekipe iz delovnih organizacij. Kako to, da ste se vi odločili za to tekmovanje?

„Ko smo z občinske konference dobili pošto s prijavnico za občinsko tekmovanje, sem kar tako - čisto v zafrkanciji - k Alojzu, zakaj ne bi še mi prijavili ene ekipe. Spomnila sem se namreč, kako sem se v osnovni šoli pa tudi še v gimnaziji pripravljala na ta tekmovanja. Tudi Alojz me najprej ni jemal resno, čez nekaj časa pa sva se vendarle odločila, da prijaviva ekipo. Malo težav sva imela le, ker nisva vedela, koga naj vzameva kot tretjega člana ekipe. No, pa naju je rešil Tone in ekipa je bila popolna.“

Ste pričakovali, da se ste uvrstili na občinskem tekmovanju na najvišje - prvo mesto?

„Ne, kje pa. Za učenje sploh nismo imeli veliko časa. V lelovni organizaciji so nam icer dali dan pred regijskim tekmovanjem dve uri „frej“, a

ravno tisti dan smo imeli v službi toliko dela, da sta se tisti dve uri skrajšali le na pol ure. Pred občinskim tekmovanjem pa sploh nismo dobili nič „dopusta“. Tako sem se največkrat učila ponoči, saj veš, da pri majhnem otroku čez dan ne narediš prav ničesar.“

Ko smo na dan tekmovanja prišli v šolski center, so mi najprej padle v oči štiri gimnazijske ekipe. Prepričana sem bila, da bo katera od njih zasedla prvo mesto. Nekatere od dijakov iz teh ekip sem namreč poznala in sem vedela, da so zelo pridni pa tudi časa za učenje so imeli najbrž več kot mi. Ja, prav gimnazijci so me na tem tekmovanju najbolj presenetili, saj niso pokazali prav veliko znanja. No in ko smo čakali na razglasitev rezultatov, je prišel k nam tov. Medved in nam hotel čestitati za odlično uvrstitev. Mi pa mu sploh nismo verjeli. Mislili smo, da se zafrkava in se že bali, da ni to odlično mesto zadnje mesto.

Šele ko so na razglasitvi rezultatov povedali že vsa mesta vključno z drugim mestom, nas

KRMILO

GLASLO OOZSMS

ŠTEV. 1
LETO: 1982

Takole je videti naslovna stran glasila osnovne organizacije ZSMS v Avtoprevozu iz Ivančne gorice. Prvo številko so izdali pred prvim majem, povejmo pa še, da je to edina osnovna organizacija ZSMS, v OZD, ki izdaja samostojno glasilo.

GENERACIJSKI PROBLEM — DA ALI NE?

KAJ ME JE NAVEDLO NA TO RAZMIŠLJANJE

Na enem naših sestankov smo mladi novinarji naleteli na težavo, ki mi je dala misliti. Šlo je za to, ali naj objavimo članek, v katerem se odkrito govori o tem da nas starejši ne razumejo, da nas preveč obsojajo, pa čeprav obsojajo v mladih tudi svoje napake. Na koncu smo soglasno sklenili, da članka uredništvu naše skupnosti ne bomo poslali, ker bi lahko izpadel kot zalitev starejših občanov, čeprav avtorica nikakor ni imela takega namena. Ostal pa je grenak priokus; radi bi namreč povedali kar nas teži in kar se nam ne zdi prav. Tudi mene na nek način boli, ko se vsak dan srečujem z nerazumevanjem med mladimi in starejšimi generacijami, ki večkrat preide v nezaupanje in celo nestrpnost. Zato sem se odločil, da poskusim ta problem osvetliti s širšega zornega kota, brez obsodb. Skratka — poskušal bom predstaviti generacijski problem kot družben problem in odgovoriti na vprašanje:

Kaj sploh je generacijski problem?

Od kod izvira?

Ali obstaja tudi v naši družbi in, če obstaja — kje in v kolikšni meri?

OD KOD SPLOH GENERACIJSKI PROBLEM

Pomembno je vedeti, da živimo v prehodnem obdobju. Stare vrednote se rušijo, novih pa še nismo uspeli vzpostaviti. Tako stanje poraja mnoge krize tako v družbi, kot v posamezniku. Pa tudi generacijski problem.

PRIMITIVNE DRUŽBE IN GENERACIJSKI PROBLEM

Znano je, da ga primitivne družbe še niso poznale — mladostnik se je harmonično vključil v svet odraslih ob prazničnem obredu, ki so ga skupaj proslavili mladi in stari. S tem se je tudi neposredno vključil v delo za preživljanje in to povsem enakopravno z odraslimi. Preobilico energije, ki jo ima vsak mlad človek, so uspešno usmerili v lov, ribolov, pašo, bojne pohode itd. Med fanti in dekleti je vladala svoboda in pristnost v odnosih. Vse to ni moglo povzročiti sporov med generacijami.

MODERNA DRUŽBA IN GENERACIJSKI PROBLEM

Danes pa je slika povsem drugačna. Mlada generacija po pravilu preživlja težko krizo v dobi odrasčanja. Preden postane mladostnik samostojen in enakopraven član družbe, ga čakajo težke preizkušnje. Važno je, da ko odraste, še vedno ni polnopraven član skupnosti. Čas šolanja se je močno podaljšal, s tem pa tudi čas odvisnosti mladega človeka od staršev.

So pa še druge ovire. Težko se je na primer odločiti med kopicami možnosti, ki se mu ponujajo — starši pravijo tako, v šoli drugače, vrstniki pa spet drugače. Dejstvo, da mladostnik lahko zbira, je samo po sebi zelo koristno, toda težava je v tem, da od njega vsi tudi zahtevajo, da se ravna po ponujenih vzorcih obnašanja. Tako se zgodi, da zahtevajo starši tako, šola pa drugačno vedenje. To pa mladega človeka zbega.

Tudi do družbe je mladostnik zelo kritičen. Če vidi, da odrasli ne delajo tako, kot govorijo, kaj lahko izgubi zaupanje vanje. V moderni družbi je še vedno mnogo tabujev — stvari, za katere velja nenapisano pravilo, da se o njih ne sme govoriti. Mladina je vse premalo seznanjena s pravo naravo seksa, z vprašanji rojstva in smrti. Nič čudnega, ko se pa tudi odrasli izogibajo teh tem, pa čeprav so pomembne za nemoten razvoj posameznika.

KAJ MISLIJO MLADI O STAREJŠIH IN KAJ STAREJŠI O MLADIH

Če vprašamo mlade ali jih odrasli razumejo, bodo zelo redki odgovorili pritrdilno. Isto velja tudi za odrasle. Toda zakaj je tako? Mlade pri odraslih najbolj moti to, da jih imajo še vedno za otroke. In potem — da se vmešavajo v njihovo življenje, jim vsiljujejo stališča, prijatelje, način oblačenja, obnašanja itd. Skratka, odrasli so preveč starokopitni. Če pa bi vprašali starše kakaj prihaja do sporov, bi večina za vzrok navedla slabo srčno kulturo mladih, nerazumevanje in zavračanje starejših, slabši učni uspeh otrok itd. Kako je mogoče, da so stališča mladih in odraslih tako nasprotna? Ali je to res že v človekovi naravi?

GENERACIJSKI PROBLEM V JUGOSLAVIJI

Videli smo torej, da je generacijski problem rezultat moderne družbe in njenega izredno hitrega napredka, ki pa je poleg ogromnih pridobitev privedel do krize. In to ne samo politične in gospodarske krize, ampak prav tako krize osebnosti in končno tudi do krize v odnosih med generacijami. V tem smislu moramo generacijski problem sprejeti kot nekaj, kar je prisotno in si ne zatiskati oči pred njim. Kako ga bomo sicer sposobni rešiti? Trdim, da je generacijski problem tudi problem naše družbe, ki je končno tudi moderna družba in si ne bi smeli domisljati, da smo njena protislovja že presegli.

Zato se bo s temi vprašanji morala bolj kot doslej spoprijeti tudi samoupravna Jugoslavija. Dejstvo je namreč, da je tudi pri nas veliko mladih, ki se ne znajo ali pa se nočejo vključiti v družbo. Mnogi med njimi zaidejo na kriva pota in jim pravimo mladinski prestopniki.

Toda tudi starejše generacije niso brez problemov. Predvsem generacija naših dedov je preveč potisnjena na rob življenja. Pojav, da ljudje tudi v samoupravni Jugoslaviji težko najdejo svoje mesto v skupnosti, je mogoče razložiti z izredno hitrim povojnim razvojem, ki je privedel do velikih razlik med generacijami.

Starejši često mislijo, da je treba samo učvrstiti priborjene pridobitve samoupravljanja in dvomijo v sposobnost mladih, da nadaljujejo revolucijo. Ti dvomi so v veliki meri posledica

neodobranja bistveno drugačnih vrednot mladih, njihove kulture, delovanja in obnašanja. V tem se vidijo dovolj težnje mladih ljudi po dejanskem uresničevanju samoupravljanja.

Moti me pa še nekaj drugega. Nekateri preveč absolutizirajo pravico in dolžnost, da človek gradi svoj osebni in družbeni položaj na osnovi dela v družbeni proizvodnji v združenem delu. To je pravzaprav ena od glavnih idej samoupravljanja in ji kot taki seveda ni mogoče ničesar očitati. Nasprotno, če bi jo razumeli dovolj široko, kot zahtevo po svobodnem in odgovornem odločanju človeka o svojem življenju na podlagi dela, ki ga je opravil — potem bi ljudje znali biti srečni kot člani družbe, pa tudi v intimnih odnosih. Toda žal se materialno podlago samoupravljanja bolj pogosto razume kot potrebo po kopičenju bogastva, ki naj bi nam omogočilo tudi osebno srečo.

Kako je prišlo do tega? V veliki želji da ne bi zaostajali za svetovnim razvojem, smo se vključili v svetovni trg — na tem pa slej ko prej vladajo kapitalistični odnosi. V danem položaju je bilo to najbrž najboljšše, kar smo mogli storiti, toda imelo je tudi slabe posledice.

Od tu smo namreč prevzeli tudi del miselnosti kapitalističnega sveta, prišlo je do razmaha potrošništva in ljudje smo se nekako bolj odtujili. In če povprašamo naše babice in dedke, kakšno se jim zdi življenje danes v primerjavi s tistim v njihovem otroštvu — bodo najbrž rekli, da je danes lažje in boljše, da pa imajo ljudje danes vse manj časa.

Zares, zdi se, da imamo vse manj časa za medsebojne odnose in celo zase.

Ravno medosebne odnose pa pri nas prevečkrat zanemarjamo kot manj pomembne za posameznika in za družbo kot celoto.

Razumljivo je, da se to odraža tudi v vsakdanjem življenju; naši odnosi so bolj površinski, kakor pristni — svojih sosedov skorajda ne poznamo več. Celo v družini ne najdemo več pravega stika.

NEMOČ MLADIH

Mlade se često dobrohotno obravnava kot „idealiste“. Toda ta idealizem je dejansko „krik“ po boljšem svetu, po spreminjanju krivic, na katere mlad človek naleti.

Mislim, da ima tudi mladinska organizacija še vse premajhno vlogo v okviru vseh družbeno-političnih organizacij in nasploh v okviru naše družbe. Mladim ne zadostujejo nepomembne naloge kot so raznašanje vabil, organiziranje proslav ipd. Hočejo več in, če se njihovih zahtev ne upošteva dovolj, ne zaupajo več. Umaknejo se iz središča družbenega dogajanja ali pa se okolju povsem prilagodijo. Redki so tisti, ki vztrajajo v borbi za svoje ideale in za ideale družbe.

Tisti, ki se iz družbe umaknejo, pa se želijo na nek način vseeno uveljaviti in dokazati. Tako večkrat pride do protestov in punk na naših tleh bi morali videti bolj s tega stališča — kot protest mladih zaradi nezmožnosti, da bi se vključili v družbo.

KAKO PA JE Z DEJAVNOSTJO MLADIH V GROSUPLJEM

Kaj storiti? Bilo bi škoda črniti in papirja, če bi ostali samo pri kritiziranju in tarnanju, ki je postalo zadnje čase kar nekako moderno. V takem položaju je, kot se zdi, tudi mladinska organizacija v Grosuplju. Obstaja splošno mnenje, da OO ZSMS nič ne dela, da so v njej sami „politiki“, ki nimajo z ostalo mladino nobene zveze. Na njenem nedavnem sestanku pa smo slišali, da je bilo vendarle precej narejenega, da pa je glavna težava nezanimanje mladih za dejavnost v ZSMS. Toda če se bo hotela naša organizacija zares spet postaviti na lastne noge, kot si vsi želimo, potem bomo morali opraviti tudi samokritiko. Predvsem bomo morali najti načine, da mlade privabimo v svoj krog. Naredili smo zelo ambiciozen načrt za mladinski center, v katerem bi vsak mlad človek lahko našel tudi svoje mesto v eni od mnogih predlaganih dejavnosti. Toda glavna naloga je šele pred nami. Te dejavnosti bi morali tako približati mladini, da bi se v njih počutili zares ustvarjalne, zares koristne. Če se v družbi ne morejo uveljaviti s svojim idealizmom, potem je priložnost mladinske organizacije, da ponudi drugačne možnosti, v katerih bi se mladi lahko našli. Posplošene trditve, da nam ni do dela in da bi se radi samo zabavali — lahko ovržemo samo z lastno dejavnostjo.

Zelo dober se mi zdi predlog nekega mladince, da bi lahko mladi v Grosuplju vodili mlečno ali kako podobno restavracijo. Tako bi lahko tudi kaj zaslužili (seveda z družbeno pomočjo) in morda celo rešili kak primer brezposelnosti. Lahko bi celo prevzeli kinopredstave ali radijsko lokalno postajo.

ZAKLJUČEK, KI PA PROBLEMA NE ZAKLJUČUJE

Menda sem tudi jaz idealist, vseeno pa mislim, da bomo dosegli uspeh samo z veliko iznajdljivostjo in vztrajnostjo, predvsem pa ne bi smeli obupati.

Končno so nam tudi starejši pripravljeni pomagati, potrebno pa je, da se sporazumno dogovorimo kaj hočemo in kaj moremo storiti. V našo dejavnost bi morali pritegniti tudi starejše; le tako si bomo pridobili njihovo zaupanje. In končno se moramo zavedati, da to niso samo naši problemi, da so to problemi ZSM po celi Sloveniji in tudi problemi cele naše družbe. Vsak začetek pa je težak.

V tem poskusu orisa položaja in vloge mlade generacije v naši družbi sem morda premalo poudaril pridobitve samoupravne Jugoslavije. Toda mladi smo danes že naveličani, da samo povečujemo obstoječe stanje, ko pa vidimo, da ni vse tako lepo. Kritičen duh, ki išče vedno nove rešitve, je končno tudi nova kvaliteta človeka — samoupravljalca in bi ga morali pri mladih spodbujati in razvijati.

Andrej Kikelj

Naš sedanji trenutek malo drugače

Vsak dan se preko sredstev javnega obveščanja srečujemo z ocenjevanjem naše samoupravne skupnosti. V vedno širši razpravi o sedanjem trenutku jugoslovanske družbe, je moč zaslediti najrazličnejša mnenja in stališča — menim, da nekako prevladuje kritični duh, katerega cilj je reševanje nakopičenih problemov. Pri tem bi si nepoučen bralec mislil, da so v naši družbi le problemi in, da ni nič narejenega. Resnica pa je drugačna. Po vojni smo dosegli zelo velik napredek in, če kljub temu vlada kritičnost pri ocenjevanju sodobnih razmer, potem je to posledica vse večjega zavedanja naših možnosti in sposobnosti. Z drugimi besedami: samoupravljanje nam šele odpira obzorja boljše, humanejše družbe, ki je vendarle cilj vseh nas.

Na žalost pa je razkorak med ideali, zapisanimi v naši ustavi in drugih zakonih ter med vsakdanjim življenjem še zelo velik. Zdi se mi, da je to poglaviti vzrok za malodušje, ki se širi v naši družbi oz. sredini, češ: „To samoupravljanje je eno samo čevkanje — uresničena pa tako ali tako ni ničesar!“ Tej trditvi je seveda mogoče oporekati s celo vrsto podatkov o pridobitvah naše povojne poti, vendar pa je treba priznati, da so mnogi pojavi zelo zaskrbiljujoči. Poglejmo si na primer sprostitve tržnega gospodarstva. Ni dvoma, da je to dejanje pomenilo celo vrsto pozitivnih sprememb, zvišanje standarda itd., po drugi strani pa je prineslo tudi negativne posledice. Blagovno tržno gospodarstvo kot tako je pravzaprav kapitalistična kategorija, ki za seboj potegne še druge pojave — npr. potrošništvo. Družba, ki je vse bolj potrošniška pa človeka v perspektivi ne osrečuje, pa čeprav ima vedno več materialnega bogastva, je vedno siromašnejša po duhovni dobri. Stalno pridobivanje in večanje bogastva človeku ne pusti več časa, da bi se ukvarjal z „nepomembnimi stvarmi“ kot so pristni medčloveški odnosi, skrb za sočloveka, ljubezen.

Časa ne najde več niti za sebe — za krepitev telesa, branje, zdravo življenje.

Gutovo se marsikdo ne bo strinjal z mojo trditvijo, da je naša družba potrošniška, vsaj ne v kapitalističnem smislu. Res je, da potrošništva pri nas ne občutimo v tistem najbolj brezobzirnem izkoriščevalskem smislu kot je v kapitalizmu (pa tudi tam je težnja po humanizaciji vedno bolj prisotna).

Dejstvo pa je, da obstaja! Najbolj značilen pokazatelj tega so reklame, ki preko sredstev množičnega obveščanja spodbujajo potrošnje koristnih in nekoristnih predmetov ter na veliko manipulirajo z nami.

Potrošništvo se kaže tudi v pretiranem pehanju za čim ugodnejšim položajem v družbi in bogatenju za vsako ceno. To sta pojava, ki zaskrbujeta.

Nismo se dovolj izučili iz slabih izkušenj kapitalističnih družb, kjer sta gospodar kapital in njegov pomočnik denar vse bolj zasužnjevala človeka. Odtujila sta ga od njegovega dela, od rezultatov njegovega dela in hkrati z vsiljevanjem potrošniškega načina življenja sta skozi zadnja vrata vdrla tudi v človekovo zasebno življenje, v njegov prosti čas, intimnost. Vsenaokrog je človek obkrožen z reklamami, najprivlačnejšimi ponudbami in možnostmi — zdi se, da mora samo stegniti roko in si vzeti. Toda to je zastupljeno jabolko, ki človeka uspava, to je lažno življenje, ki ga zaslužji in napravi za kolesca v veliki kapitalistični mašineriji. Tako je krog sklenjen in človeku pride samo še včasih na misel, da je pravzaprav hotel nekaj drugega, da je hotel zaživeti polno življenje.

Ta črna slika človekovega položaja v kapitalizmu je seveda enostranska, vendar lepo ilustrira splošno smer razvoja meščanske družbe. Ali se dovolj zavedamo, da hoče socializem pravzaprav mnogo več — da si prizadeva za osvoboditev človeka iz spon, ki so ga tisoletja vezale v tej ali oni obliki? Da si je glede tega naša samoupravna socialistična družba zastavila še posebno visoke cilje? Naša skromnost bi bila lažna, če bi zanikali, da hočemo biti v marsikaterem pogledu zastavonoše napredka v svetu. Težko bi našli ustavo in državno ureditev s tako široko demokratično, skorajda vizionarsko zasnovno, kakor je naša. To bi za nas moralo biti pravzaprav posebna spodbuda in tudi posebna odgovornost.

Če pa vidimo, da obstaja velik razkorak med našimi opredelitvami in našo stvarnostjo — nam to ne bi smelo vzeti poguma. Ta razkorak ni nepremostljiv, je pa v tem trenutku nerealno pričakovati, da se bomo vsi ravnali po začetnem. Zavedati se moramo, da je težko premagati dediščino zatiralških stoletij, da je osvobajanje človeka dolgotrajen in mukotrpen proces. Končno tudi ne moremo graditi svoje ureditve, ne da bi upoštevali sveta, ki nas obkroža. Zavedamo se, da izoliranost od drugih dežel ne vodi k napredku. Toda v teh deželah je prevladujoči način proizvodnje kapitalistični! Če torej gospodarsko sodelujemo s temi deželami, potem je nujno, da v določeni meri sprejmemo tudi njihov kapitalistični način proizvodnje.

Prav gotovo ni dovolj, da v svoje zakone zapišemo (namenoma pretiravamo). „Od zdaj naprej so vsi ljudje svobodni!“ — dokler pravih pogojev za njihovo osvoboditev v družbi ni!

Pri ustvarjanju teh pravih pogojev pa ne smemo pozabiti na človeka, na osnovno celico družbe, na mene in tebe in njega. Glavno vlogo v svoji osvoboditvi bo imel ravno človek, ko se bo vse bolj osveščal (tudi to je dolgotrajen proces) in skladno s svojo revolucionarno zavestjo tudi ravnal. Danes pa je tudi naša zavest na prenizki stopnji za uresničitev vizije samoupravljanja.

Samoupravljanje pa vendarle ni samo vizija. To je proces, ki se odvija tukaj in zdaj in za nas ni pomemben samo njegov cilj, ampak samoupravljanje v katerem živimo in katerega bi vsi radi izboljšali.

Kaj nam je storiti? Kot družba — celota razvijamo samoupravni sistem, ki mu zaenkrat ne vidimo boljše alternative, ki pa je še vedno nerazvit, mlad, zaletav in pol nasprotij, ki jih moramo sproti razreševati in odpravljati.

In kaj nam je storiti kot posamezniku? Ozmimo se naokrog in se prepričajmo, ali ni tudi za nas mesto v družbi, kjer bomo lahko prispevali k njenemu napredku taki kakršni smo? Z vsemi vrlinami in slabostmi, brez občutka, da se nečemu odrehamo.

A, če slišimo, da npr. naš delegatski sistem ne deluje tako, kot bi moral, da mnogi delegati ne opravljajo svojega odgovornega dela dovolj vestno ali pa ga sploh ne opravljajo, potem ni vzrok v pomanjkljivi zasnovi samega delegatskega sistema. Vzroke je treba iskati drugje. Mislim, da je eden bistvenih razlogov za premajhen interes delegatov to, da jih naša družba v procesu šolanja ni naučila samostojnega samoupravljalnega razmišljanja. Samoupravljanje namreč zahteva ustvarjalnega, odgovornega, samostojnega človeka, medtem, ko ohranja naš šolski sistem nekatere „metode iz časa Marije Terezije“.

Pa ne gre samo za šolstvo, tudi inovatorji ne dobijo dovolj spodbude za svoje zelo pomembno delo, zapostavljeni so tudi kulturniki in umetniki in še bi lahko naštevali.

Naša prihodnost pa je vendarle v ustvarjalnem delu posameznika in celotne družbe, ki ga našete dejavnosti spodbujajo. Naravnost kričeče vidim naslednje protislovje: Medtem ko si želimo, da bi bili ljudje kot dobri samoupravljalci sposobni samostojnega odločanja, pa jih po drugi strani vsak dan ponižujemo s slabournimi reklamami, da romani in podobnim potrošniškim blagom.

Kljub temu, da so za razvoj naše družbe zelo pomembne, pa pred nami ne bi smeli videti samo gospodarskih in političnih nalog. Menim, da smo preveč poudarjali razvoj gospodarstva in politike na račun razvoja človekove osebnosti in medsebojnih odnosov. Ti pa pridejo najbolj do izraza na področjih vzgoje in izobraževanja, zdravstva, kulture..., ki so vse bolj zastavljena v razmerah stabilizacije in varčevanja.

Razmišljanje o aktualnem trenutku v naši družbi bi rad nekako strnil z mojim prepričanjem, da bo navzlic poostrenim gospodarskim razmeram pri nas in v svetu vendarle skrb za človeka tista, kateri bomo morali posvetiti v prihodnje vedno več pozornosti.

P. S.

Zavedam se, da je ta sestavek v mnogočem enostranski in posplošen, da morda problemov nisem razgrnil dovolj sistematsko, kar izhaja iz mojega premajhnega znanja. Zato pozivam vse, ki se jim je utrnila kakšna kritična misel, ali pa vidijo naš aktualni čas v drugačni luči, da svoje misli objavijo v Naši skupnosti.

Andrej Kikelj

POD INŠPEKTORJEVIM DROBNOGLEDOM

Nelegalno opravljanje obrti — šušmarstvo

Občinski inšpektorat Grosuplje se srečuje v občini Grosuplje z močno razvitim šušmarstvom vseh vrst — od uslužnostnih, obrtnih storitev do proizvodnih dejavnosti.

V občini Grosuplje imamo zelo malo rednih obrtnikov, ki nudijo storitve občanom, še manj pa je organizacij združenega dela za tovrstna področja. Najpogostejši pojavi šušmarstva se pojavljajo pri naslednjih strokah: avtomehaniki, avtokleparji, avtoličarji, parketarji, zidarji, instalaterji, serviserji gospodinjstvih aparatov itd. Deficitarnost določenih obrtnih strok pa sili občana, da prosijo za uslugo sosedu, znanca. Pri tem pa se občan ne zaveda, da za opravljeno storitev nima garancije v primeru nekvalitetno opravljene storitve.

Občinski inšpektorat je v letu 1981 prejel pritožbe občanov za kvalitetno slabo opravljeno delo šušmarjev, vendar občanu žal v takih primerih ne more pomagati, ker šušmar ne izda računa. Zato prosimo občane, da v vseh primerih, ko jim opravljajo storitve obrtniki ali šušmarji, zahtevajo račun.

Primerne neprijavljene opravljane obrti je mogoče odkrivati le v sodelovanju z vsemi zainteresiranimi dejavniki v občini, veliko pa bi lahko pomagali delegati v potrošniških svetih kot tudi obrtno združenje in postaje milice.

V interesu vseh občanov je, da se obrt legalizira, posebno tiste dejavnosti, ki so za krajevno skupnost deficitarne. Občani lahko prijavijo redno ali popoldansko obrt, pri čemer naj bi aktivno sodelovali s krajevno skupnostjo ter občinskima upravnima organoma za obrt in davčno politiko. Krajevne skupnosti imajo po določilih 74. člena Ustave SRS pravico soudeležbe do tistega dela sredstev, ki jih družbenopolitične skupnosti pridobijo z delom davkov, taks in drugih davščin, zbranih na območju krajevnih skupnosti. Ta sredstva se lahko uporabijo le za uresničevanje svojih nalog v skladu s plani in programi razvoja krajevnih skupnosti, kar pa je mogoče uresničiti le, če so realizirana določila Ustave.

Zelimo opozoriti vse tiste občane, ki opravljajo storitve brez obrtnega dovoljenja, da si le-tega pridobijo v najkrajšem času, kot tudi občane, ki prosijo za usluge „šušmarje“, da nimajo nobenih pravic pri preveč zaračunanem ali slabo opravljenem delu.

V nadaljevanju podajamo seznam obrtnikov v občini Grosuplje, ki s svojo dejavnostjo pomagajo občanu pri odpravljanju napak, ki se pojavljajo v vsakodnevem življenju:

- Novak Ivan — steklarstvo, Grosuplje, Ljubljanska 14
 Gačnik Jože — kovaštvo, Ponikve 4
 Uršič Ludvik — kovaštvo, Male Kompolje 6
 Golf Silvester — kovaštvo, Šentvid 75
 Godec Slavko — avtokleparstvo, Grosuplje, Obrtniška 5
 Kralj Marjan — avtokleparstvo, Gorenja vas 11
 Jerovšek Anton in Marija — avtomehanika in avtovleka, Grosuplje, Cesta na Krko 4
 Levičar Albin — avtomehanika, Grosuplje, Ljubljanska
 Pajk Aljoša — avtomehanika, Ponikve 53
 Kumše Franc — popravilo kmetijskih strojev in avtomehanika, Podgorica pri Šmarju 3
 Zorč Izток — finomehanika
 Avsec Zvonko — popraviljanje gospod. aparatov in elektroinstalacij, Grosuplje, Veselova 1/5
 Krejan Miha — elektroinstalaterstvo, Višnja gora 124
 Berginc Gabrijel in Milošević Dragan — elektroinstalaterstvo, Dob 41
 Baltič Milan — RTV mehanika, popravilo TV in radioaparatorov, Grosuplje, Adamičeva 20
 Duša Jože — čevljarstvo, Grosuplje, Stranska pot
 Maver Anton — mletje žita, Fužine 33
 Kovač Jože — zidarstvo, Male Lese 9
 Boh Anton — zidarstvo in fasaderstvo, Grosuplje, Levstikova 5
 Boh Zoran — zidarstvo in fasaderstvo, Grosuplje, Levstikova 5
 Trontelj Jože — zidarstvo in fasaderstvo, Grosuplje, Partizanska 19
 Skufca Franc — zidarstvo in fasaderstvo, Tlake 17
 Guštin Jože — opravljanje enostavnih teracerskih del
 Drobnič Vinko — soboslikarstvo in pleskarstvo, Žalna 34
 Kastelic Ivan — soboslikarstvo in pleskarstvo, Cesta na Krko 1, Grosuplje
 Jeršin Martin — soboslikarstvo in pleskarstvo, Jahlkova, Šmarje
 Bregar Stefan — soboslikarstvo in pleskarstvo, Dob 15
 Zgonc Jože — pleskarstvo, Ponikve 41
 Hočevar Rajkos — pleskarstvo, Pod gozdom IV/27, Grosuplje
 Mencin Drago — slikopleskarstvo, Ravni dol 1
 Kralj Janko — soboslikarstvo — Grosuplje, Ljubljanska 7
 Zgonc Štefka — soboslikarstvo, Ponikve 41
 Mohar Milan — polaganje podov iz plastičnih mas in parketa, Velika Loka 21

(Se nadaljuje) Albina Podobnik

VETERINARSKI ZAVOD "KRIM" GROSUPLJE
 DELOVNE ENOTE: LUBJANJA, LUBJANJA, LUBJANJA, CERKNICA, VHRANICA, HIBINICA

RAZPORED

službe stalne pripravljenosti veterinarjev v juniju 1982

Za nujne veterinarske intervencije na območju občine Grosuplje je v stalni pripravljenosti od 14. do 7. ure naslednjega dne 1 dipl. veterinar, z izjemo nedelj in praznikov, ko stalna pripravljenost traja od 14. ure od sobote oz. predprazničnega dne do 7. ure v ponedeljek oz. dne po prazniku:

od 4. 6. 1982 od 14. ure do 11. 6. 1982 do 7. ure vet. Vukelič tel. 771-188
 od 11. 6. 1982 od 14. ure do 18. 6. 1982 do 7. ure vet. Žitnik tel. 772-991
 od 18. 6. 1982 od 14. ure do 25. 6. 1982 do 7. ure vet. Pangerc tel. 783-111
 od 25. 6. 1982 od 14. ure do 4. 7. ure vet. Vukelič tel. 771-188

Sindrom, imenovan mladost (bolezen, imenovana mladost)

Na aprilski problemski konferenci občinske konference Zveze socialistične mladine Grosuplje je bila osrednja tema mladinsko prestopništvo v naši občini. Končno tema, ki je bledela točka tudi naše družbe — ideja za razpravo o tem je že stara, moti pa to, da je realizirana ravno v času, ko se govori o porastu tega pojava bolj zaradi uveljavljanja nemirnih punkerjev oz. novovalovcev na mirni slovenski (ne samo glasbeni) sceni, kot pa na osnovi rezultatov strokovnih raziskav. Lahko pa bi bila to celo prednost, ki je nismo znali izkoristiti, ker smo se znova zaprli v svoj krog in iskali vzroke tamkjer je mogoče najti le posledice nekkih drugih, globalnejših vzrokov, katerih razkritje pa razgalja dvoiličnost naše družbe. Slovenski pregovor, „Naj vsak najprej pometa pred svojim pragom“, je — morda nezavedno — vodilo naše dejavnosti. Ampak kaj pomaga, če pridno pometa pred svojim pragom, ko pa veter s ceste, ki ni nikogaršnji predprag, vsakokrat na novo nanese nesnago — važen je domači prag in je učinek pometanja zadoščenje, da sem opravil svojo državljansko dolžnost.

Vseh osnovnih vzrokov kakršnihkoli oblik prestopništva nikakor ne moremo najti le v družini in posamezniku — izvor „boleznih“ je nujno treba iskati še nekje drugje (nikakor ne trdim, da je prestopnik bolan — o tem v nadaljevanju). Dejstvo je, da je tudi našemu delavcu (pa ne le tistemu za tekočim trakom) delo sredstvo za preživljanje, da sta delavec in občan vključena v birokratski aparat, ki nikakor ne zmanjšuje njune odtujenosti od dela, sebe in sočloveka.

Smo pač del mehanizma produkcije, ki ga uravnava zahod, in tudi pri nas vlada načelo: proizvajaj čim več, da boš več potrošil. Če izgrajujemo humanejšo družbo, zakaj zavračamo vrednote, ki so v ozadju marsikakšnega delikventnega dejanja, zakaj z moraliziranjem zadoščamo svoji vzgojni dolžnosti? S kakšno pravico obsojamo človeka, ki ne prenese te produktivistične naravnosti družbe, ki se kaže v (ne)predpisanih vedenjskih normah?

In končno, kaj je bolj bolno: uživanje mamil, tablet, alkohola, kanaliziranje nakopičenega gneva z agresijo proti predmetu, sebi in drugim ljudem ali „prilagojeno“ pehanje za tem, da zadovoljimo potrebe, ki jih ustvarja politika sodobne produkcije. Ne trdim, da je prvo zdravo, lahko pa bi še vprašali, kaj je zdravega v tistem drugem! Je vsepovsod omenjena potrošniška miselnost, potrošniška mrzlica, ki je zaradi nenehnega ponavljanja že izgubila svojo pomenskost, kaj blažja odtujenost kot narkomanija, alkoholizem, navzven in navznoter usmerjena agresivnost? Prej bi rekla, da je le potlačitev učinkovitejša, kar pa ne pomeni avtomatično zdravega (ki ni isto kot „normalno“). Večinske norme in vrednote niso vedno humanejše (bolj „zdrave“) od norm in vrednot manjšine. Mlademu človeku in celotnemu razvoju družbe ne moremo koristiti z vsiljevanjem okostenelega sistema vrednot.

Dr. Popović v svojem delu Uvod v psihologijo morale pravi, da je čas, da se odrasli, tudi pedagogi, psihologi nehajo obnašati kot da vse vedo, in da se tudi sami začno učiti pri mladih. Nenehno sklicevanje odraslih na svoje izkušnje občutno oziroma delovanje mladega človeka. Deklarirane vrednote naše družbe niso v nasprotju s hotenji mladega, ustvarjalnega človeka, problem pa je v tem, da deklarirano ni isto kot dejansko izkazano. In enakopravnost ne more veljati le za odrasle!

Se problem „prostega časa“. Pri opredeljevanju tega pojma nastajajo težave, prav gotovo pa ga (še) ne razširjamo na čas, ki ga človek preživi na delovnem mestu in niti ne na čas, ki ga preživljamo v šoli. Je to čas, ko popravljamo, popravljamo, se učimo...? Je to čas, ki ga zapolnimo z dejavnostjo, ki je relativno svobodno izbrana, s tistim, kar želimo, pa ne zaradi negativnih posledic od zunaj, če tega ne bi naredili?

Naj bo to zadnje tisti „prosti čas“, o katerem bi govorila. Naša občina ima to (ne)srečo, da je obljubljen. Vedemo se, kot da je Grosuplje satelit Ljubljane in mesto za prenočevanje in zato naj ne bi potrebovali niti kina z manj komercialnim programom kdor hoče videti kvaliteten film, naj gre v Ljubljano. In naj bi bile proslave, ki so navadno le variacije na isto temo, dovolj za „kulturno življenje“ našega kraja.

Sicer pa imamo mladinski klub, kjer se „nič ne dela“ (moralna zmaga za nekatero „preroko“).

Marsikateri starši, ki imajo osnovno in srednješolske otroke, verjetno čutijo, da otroci živijo pod pritiskom, ki se ga ne morejo rešiti. Ne z učenjem in ne s „prostim“ časom. In ker je šola institucija, ki mora „imeti prav“, starši ne znajo presekat zaprtega kroga. Ga niti ne morejo. Mladinska organizacija pa je s svojo pretirano institucionalizirano dejavnostjo tudi zelo zožila maneverski prostor za ustvarjalno delovanje mladih. Mladi so razpeti med šolo, ki je v času, ko je stik s sovrstniki vedno pomembnejši za mladostnikov osebnostni razvoj, navadno ne obiskujejo v kraju stalnega prebivališča, in domom, krajem, kjer so spleteni prva tesnejša prijateljstva. In v tem kraju je vsak vsakemu na očeh in, če ni drugega, se spotikamo ob oblačenje. In mladi težko dobijo v svojem kraju prostor, kjer bi bila „dovoljena“ čisto neformalna srečanja. Formalni okvirji pa dušijo, potlačujejo mladostnikove težnje, da potrdi samega sebe, da najde svoj lastni izraz in slej ko prej se to manifestira v vidnih ali prikritih odklonih od zdravega, ustvarjalnega.

Metka Mencin

Na Muljavi bo velika proslava

6. junija letos bo na Muljavi velika proslava ob 40. obletnici znane muljavske bitke, ki jo je bojevala slavna II. grupa odredov z Italijani. Priprave na to veliko slovesnost vodi poseben odbor z ustreznimi komisijami, v katere so vključeni tudi številni Muljavčani.

Občinski odbor Zveze združenj borcev NOV je pripravljen poslati na vsako šolo udeleženca NOV, ki bi učence seznanil z delovanjem II. grupe odredov predvsem na območju naše občine ter o poteku same bitke Muljava — Krka.

V spomin na to pomembno obletnico so že na voljo izredno lepe značke, za katere je izdelal osnutek udeleženec muljavske bitke Metod Jurčič.

KK SZDL Muljava že sedaj vabi vse občane, da s svojo prisotnostjo na proslavi izkažejo hvaležnost mnogim, ki so dali življenja za svobodo, srečo in mir v naši domovini.
 KK SZDL Muljava

PREJELI SMO

Vprašanje komunalcem

Spoštovani!

Glede na vaš članek v aprilski izdaji „Naša skupnost“, sem prebrala članek z naslovom „Cene vode“.

Razvidno je, da je povprečna cena vode 6,45 din za m³, jaz plačujem za m³ 9,65 din.

Prosim, da obrazložite razliko v ceni.

Tovariški pozdrav!

SONJA DROBNIK
KS Sp. Slivnica

Pripis:

Prilagam fotokopijo računa.

ZADNJA NOVICA

Kje je delegatska odgovornost?

11. maja 1982, ob 13.00 uri je imel Klub samoupravljalcev občine Grosuplje sklicano 6. sejo skupščine.

Udeležba je bila naslednja:
 iz KS, ki so podpisniki, sta se odzvali KS Mlačevo in KS Temenica,

od 65 podpisnikov DO, SIS in društev, se je seji odzvalo 15 podpisnikov,
 seje so se udeležili tudi predstavniki DPO občine Grosuplje.

Iz podatkov lahko ugotovimo, da skupščina ni bila sklepna. Sejo skupščine bomo ponovno sklicali v prvi polovici junija 1982. Prav je, da omenimo tiste sredine, ki odgovorno opravljajo svojo delegatsko funkcijo:

OŠ Stična, Instalacije Grosuplje, Kovinastroj, Občinska skupnost za socialno skrbstvo, SSS SIS Grosuplje, OŠ Dobrepolje, OŠ Šentvid, Zavod „dr. M. Gerbec“ Šentvid, Sinoles, Ivančna gorica, Motvoz in platno, DVZ Ponikve, POZD Elek troservice, SRFD Grosuplje, Mizarstvo Grosuplje, OGZ Grosuplje.

In kje je odgovornost ostalih podpisnikov — delegatov? Prisotni so bili do nesklepnosti zelo kritični, zato smo sprejeli naslednji SKLEP:

Občinski svet ZSS bo sklical sestanek z vodstvi OO ZS v DO, OK SZDL pa z vodstvi KK SZDL. Odprto in dovolj kritično je treba po teh sredinah spregovoriti o odgovornosti in aktivnosti v okviru Kluba samoupravljalcev. Področje in vsebina dela Kluba samoupravljalcev je družbenopolitično zelo odgovorna in prav v tem trenutku zelo pomembna pri nadaljnjem dograjevanju našega političnega sistema socialističnega samoupravljanja. Čas je, da zaostriamo odgovornost slehernega delegata, saj je prav on dolžan dajati odgovore, v svoji delegatski sredini. Ocenimo svojo lastno odgovornost do dela, ki nam je zaupano!

Prav gotovo bo o tej problematiki razpravljala tudi DPZ skupščine občine Grosuplje in zavzel jasna stališča in sklepe.

Angelca Likovič

„Agrostroy—Ljubljana“ podjetje za proizvodnjo kmetijske mehanizacije in opreme n. sol. o. Ljubljana, Draga 41, po sklepu komisije za delovna razmerja delavcev TOZD — Albin Grajzer v Ivančni Gorici objavlja prosta dela oziroma naloge:

TOZD — „ALBIN GRAJZER“ v Ivančni Gorici

1. Konstruiranje novih izdelkov in uvajanje novih tehnoloških postopkov — tehnolog—konstrukter

— 1 delavec

pogoji:
 visoka ali višja izobrazba strojne smeri, 3 leta delovnih izkušenj

2. Opravljanje tehnološko kemičnih postopkov tehnolog—kemik

— 1 delavec

pogoji:
 visoka ali višja strokovna izobrazba kemične smeri, 3 leta delovnih izkušenj

3. Zahtevnejša ključavničarska dela — 3 delavci

pogoji:
 KV — ključavničar, 2 leti delovnih izkušenj

4. Pomožna ključavničarska dela — 3 delavci

pogoji:
 KV — ključavničar, osemletka 1 leto delovnih izkušenj

5. Zahtevnejša varilska dela — varilec — 1 delavec

pogoji:
 KV ali PK delavec, 2 leti delovnih izkušenj

6. Manj zahtevna in pomožna varilska dela — 1 delavec

pogoji:
 PK — varilec, osemletka, tečaj iz varilstva

7. Čiščenje prostorov — snažilka — 1 delavec

pogoji:
 PK — delavka, osemletka, 1 leto delovnih izkušenj

Delo združujemo za nedoločen čas s poskusnim delom, ki je v skladu s Pravilnikom o delovnih razmerjih delavcev. Kandidati naj v 15 dneh po objavi posljejo vloge z dokazili o izpolnjevanju pogojev na naslov: DO Agrostroy—Ljubljana, Draga 41.

21. 5. 1982

Izdaja: občinska konferenca SZDL Grosuplje, Kolodvorska 2, telefon: 771-088. Ureja uredniški odbor. Glavni urednik: Vinko Blatnik (telefon: 771-088), odgovorni urednik: Ivo Brečić (telefon: 323-841). Priprava za tisk: Dnevnik-IBM, tisk: Tiskarna Ljudska pravice Ljubljana. Redakcija zaključena: Izhaja enkrat mesečno. Rokopisov in fotografij ne vračamo. Uradnih dopisov ne lektoriramo. Naklada: 5.000 izvodov.

Po mnenju republiškega komiteja za informiranje SRS št. 421-1/72 šteje glasilo med proizvode, za katere se ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.

**naša
skupnost**

Izdaja: občinska konferenca SZDL Grosuplje, Kolodvorska 2, telefon: 771-088. Ureja uredniški odbor. Glavni urednik: Vinko Blatnik (telefon: 771-088), odgovorni urednik: Ivo Brečić (telefon: 323-841). Priprava za tisk: Dnevnik-IBM, tisk: Tiskarna Ljudska pravice Ljubljana. Redakcija zaključena: Izhaja enkrat mesečno. Rokopisov in fotografij ne vračamo. Uradnih dopisov ne lektoriramo. Naklada: 5.000 izvodov.

Po mnenju republiškega komiteja za informiranje SRS št. 421-1/72 šteje glasilo med proizvode, za katere se ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.